

Zamiast żywności - armaty

Stany Zjednoczone pragną eksportować do Ameryki łacińskiej generałów, tanki i samoloty

NOWY JORK (obsł. wł.) — W dniu 15 bm. w Petropolis koło Rio de Janeiro rozpoczęła się konferencja ministrów spraw zagranicznych z całej Ameryki. Przewodniczącym konferencji został brazylijski minister spraw zagranicznych, Raul Fernandez.

Konferencja ta ma ograniczyć się w zasadzie wyłącznie do sprawy zawarcia paktu wzajemnej obrony półkuli zachodniej. Jednakże w ostatnich dniach różne delegacje amerykańskie łączyły tę konferencję ze sprawami gospodarczymi.

Propozycja Ekwadoru w sprawie opracowania „planu Marshalla“ dla Ameryki łacińskiej zdaje się uzyskiwać poparcie Argentyny. Argentyński minister spraw zagranicznych Juan Bramizlia oświadczył w Rio de Janeiro, że wystąpi z wnioskiem o zwołanie specjalnej konferencji ekonomicznej państw południowo-amerykańskich. Również delegat Kuby Guillermo Belt łączy pakt wzajemnej obrony z kwestiami gospodarczymi. Oznajmił on, że będzie się domagał, aby pakt wzajemnej obrony zawierał wyraźną definicję agresji ekonomicznej. Zdaniem Belta groźba agresji ekonomicznej jest równie poważna jak groźba wojny.

USA jest niechętna poruszaniu na konferencji spraw ekonomicznych i będzie się starała o zwłokę w tej dziedzinie.

Wypowiadając się na temat konferencji w Brazylii, były podsekretarz stanu do spraw Ameryki łacińskiej Spruille który musiał ustąpić ze względu na wrogi stosunek do rządu Perona oświadczył, że „militaryzacja panamerykanizmu oznacza jego zniszczenie“. Zdaniem Spruille'a standaryzacja uzbrojenia kra-

jów amerykańskich wzmocniłaby klki faszystowskie Ameryki łacińskiej, które to klki zawsze były głównym źródłem zaoferowania. Być może — sędzi Spruille, — elementy militarystyczne i konserwatywne południowej Ameryki powitałyby unifikację uzbrojenia i zdecydowaną politykę po linii doktryny Trumana, ale ludy Ameryki łacińskiej nie dadzą się omamić ani standaryzacją broni ani doktryną Trumana.

Jak stwierdził delegat Chile dr. Santa Cruz na radzie społeczno-gospodarczej ONZ — dwie trzecie ludności, jeżeli nie więcej, cierpi w Ameryce łacińskiej na

niedożywienie, a w wielu okęgach ludzie umierają z powodu niedostatecznej ilości żywności. Spraw tych nie da się rozwiązać drogą zbrojeń. Jeżeli Stany Zjednoczone chcą się podzielić swymi bogactwami — Ameryka południowa woli narzędzia i lekarstwa od armat i amunicji. Jeżeli Stany Zjednoczone mają nadmiar ludzi — Ameryka łacińska woli techników i lekarzy, niż generałów i admirałów. Delegacja Ameryki łacińskiej ma prawo i powinna stanowczo oświadczyć, że kluczem do wzajemnej obrony jest wzajemny dobrobyt ludów zachodniej półkuli.

Bajka o dwóch lisach.

Na Radzie Bezpieczeństwa

Debata w sprawie Indonezji

Żądanie natychmiastowej ewakuacji garnizonów holenderskich z całego obszaru republiki

PARYŻ PAP. Według tutejszych doniesień z Batawii, komunikat republikański stwierdza, że Indonezyjczycy odparli ataki holenderskie na wyspie Madura. Również na prawym skrzydle frontu w Pamekasan republikanie zmusili Holendrów do odwrotu.

Komunikat armii holenderskiej donosi o ciężkich starciach między holendrami a republikanami w centralnej Jawie.

NOWY JORK PAP. W czwartek wieczorem Rada Bezpieczeństwa wznowiła dyskusję w sprawie Indonezji. Przy stole obrad zajęli również miejsce b. premier Indonezji dr Sutan Sjahrir oraz przedstawiciele Holandii i Indii. Ponadto Rada uchwaliła dopuszczenie do stołu obrad przedstawiciela Filipin gen. Carlosa Romulo 9 głosami przeciwko dwóm

przy czym Zw. Radziecki i Polska powstrzymały się od głosowania.

Na wstępie delegacja belgijska zgłosiła wnioski, by na obrady dopuszczono również przedstawicieli wschodniej Indonezji i Borneo. Wniosek ten został poparty przez Wielką Brytanię, USA, i Australię, lecz delegat radziecki przeciwstawił się mu, stwierdzając, że przedstawiciele tych części Indonezji nie reprezentują wolnych obszarów. Rada uchwaliła ostatecznie 4-ma głosami dopuszczenie wschodniej Indonezji i Borneo. Siedmiu delegatów wstrzymało się od głosowania.

Były premier republiki indonezyjskiej dr Sutan Sjahrir, reprezentujący swój kraj na sesji Rady Bezpieczeństwa, oświadczył, że fakty wskazują, iż Holendrzy nigdy nie pragnęli szczerze pokojowego uregulowania stosunków z republiką. Cała akcja Holendrów pod względem polityczno-militarnym i gospodarczym była jedynie — zdaniem przedstawiciela republiki indonezyjskiej — przygotowaniem do agresji przeciwko partnerowi układu zawartego w Linggadjadi. Mówca prosił Radę o zarządzenie kompletnego wycofania wojsk holenderskich z całego terytorium republiki i o niezwłoczne mianowanie komisji ONZ, która ma kontrolować na miejscu wykonanie rozejmu.

Komisja ta miała by również powziąć kroki, celem zagwarantowania prawa i porządku oraz zapobiec odwetowi ze strony cofających się wojsk holenderskich. Zadaniem komisji byłoby też załatwianie w drodze arbitrażu wszystkich punktów spornych między Holandią a Indonezją.

Sjahrir oskarżył również Holendrów o pogwałcenie układu z Linggadjadi drogą tworzenia państw marionetkowych we wschodniej Indonezji i na Borneo, jak również przez powiększenie swych sił zbrojnych o 30 tys. ponad dozwolone kontyngenty.

Widoczne jest — określił mówca — że Holendrzy przygotowują się do użycia swej potęgi militarnej, celem zmuszenia nas do całkowitej kapitulacji.

Zażarte walki w Paragwaju

NOWY JORK PAP. Jak donoszą z Buenos Aires, koła powstańcze w Paragwaju zapowiadają, że lada chwila należy oczekiwać zdobycia stolicy Paragwaju Asuncion, która jest oblegana przez powstańców od 10 dni. Do Argentyny napływają przez rzekę Paragwaj tysiące uchodźców, — zarówno zwolenników powstańców jak i zwolenników rządu. Kanonierka paragwajska, która brała udział w walkach, została internowana w jednym z argentyńskich portów rzecznych. Z Petropolis (Brazylia), gdzie odbywa się konferencja międzyamerykańska donoszą, że delegacja rządu paragwajskiego nie mogła z powodu walk opuścić Asuncion.

Miasto Padang — na Sumatrze — zbombardowane zostało w straszliwy sposób przez Holendrów — w pierwszych dniach inwazji.

Losy rządu Ramadiera

zdecydują się dzisiaj na generalnej debacie kongresu francuskiej partii socjalistycznej

PARYŻ, (Obsł. wł.). W dniu wczorajszym na kongresie socjalistycznej partii Francji zabierali głos delegaci partii socjalistycznych innych narodów europejskich.

W dalszym ciągu obrad wysłuchano sprawozdań z poszczególnych okolic Francji oraz omawiano stanowisko francuskiej partii socjalistycznej wobec wyborów samorządowych, które odbędą się w październiku.

Bardzo doniosłe obrady kongresu mają rozpocząć się w sobotę rano, gdy odbyć się ma debata na temat ogólnej polityki partii. Następnie odbyć się ma głosowanie. Obserwatorzy kongresu nie wykluczają możliwości, że wnioski wzywające rząd Ramadiera do dymisji, mogą być uchwalone. Na posiedzeniu przemawiać ma premier Ramadier.

WSPÓLNE NARADY GOSPODARCZE

aktywu SL i PPR w woj. łódzkim

Zarząd Wojewódzki S. L. oraz Komitet Wojewódzki PPR w Łodzi podaje do wiadomości, iż dnia 17.8.47 roku o godz. 10-ej rano odbędą się NARADY GOSPODARCZE AKTYWU WIEJSKIEGO CZŁONKÓW S. L. i PPR. z udziałem przedstawicieli władz wojewódzkich w następujących powiatach: KONSKIE, KUTNO, LECZYCA, RAWA MAZOW.

Zarząd Wojewódzki Stronnictwa Ludowego.

Komitet Wojewódzki Polskiej Partii Robotniczej.

Na miarę procesów Norymberskich

Proces katów z Oświęcimia

zgrupowani oskarżycieli i świadków z wszystkich państw Europy

KRAKÓW PAP. W wywiadzie udzielonym przedstawicielowi PAP przewodniczący Najwyższego Trybunału R. P. w Krakowie dr Eimer...

się będzie w Oświęcimiu, jednak wobec olbrzymich trudności technicznych postanowiono że proces odbędzie się w Krakowie...

nych, do których z uwagi na obecność przedstawicieli zagranicy Trybunał Najwyższy przywiązuje wielką wagę...

Fala upałów we Włoszech

RZYM PAP. Fala upałów, która nawiedziła ostatnio Włochy, spowodowała 8 wypadków śmierci od porażenia słonecznego...

Kronika dyplomatyczna

BUKARESZT PAP. Nowy ambasador Rzeczypospolitej dr Piotr Szymański wręczył listy uwierzytelniające królowi Michałowi.

Podział Indii dokonany

Szopka polityczna — w której naród hinduski nie bierze udziału

LONDYN (Obsl w.) — „Narodzin” dwóch nowych dominów brytyjskich — Indie i Pakistan — obwieszono o północy z 14 na 15 sierpnia salwami dział...

dając znak rozpoczęciu szeregu uroczystości wojskowych i cywilnych. Wszystkie świątynie hinduskie i meczety muzułmańskie stały otworem.

Jednocześnie przywódca Muzułmanów Mohammed Ali Jinnah otrzymał oficjalnie tytuł gubernatora generalnego Pakistanu.

W New Delhi odezwał się wielki dzwonn z kopuły gmachu parlamentu.

Wrzask z uderzeniem północy lord Mountbatten przeszedł być wicekrólem „Indii” i stał się gubernatorem generalnym nowego „Dominium”.

Mahatma Gandhi, znajdujący się tego dnia w Kalkucie obchodził uroczystość w ten sposób mianowicie, że odbywał 24-godzinny post i spędzał cały dzień przy kołworotku i odprawiał modły.

Francja a Zagłębie Ruhry

PARYZ PAP. Rzecznik ministerstwa spraw zagranicznych komentując zapowiedź rozmów londyńskich między Wielką Brytanią, Stanami Zjednoczonymi i Francją na temat poziomu produkcji...

Podkreślając następnie żywotne znaczenie problemu węgla w Zagłębiu Ruhry, stwierdził on, że Francja obstaje przy swej polityce umiędzynarodowienia Zagłębia Ruhry.

Pandit Nehru, pierwszy premier nowego Dominium Indii, wystosował okolicznościowe orędzie do 300 milionów mieszkańców „dominium”. W New Delhi studenci spalili kukłę symbolizującą imperializm brytyjski.

Wreszcie rzecznik Quai d'Orsay zaznaczył, że stanowisko Francji nie zmieniło się od czasu gdy wyznał je minister Bidault na moskiewskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych.

Wreszcie rzecznik Quai d'Orsay zaznaczył, że stanowisko Francji nie zmieniło się od czasu gdy wyznał je minister Bidault na moskiewskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych.

W piątek rano w New Delhi był wicekról lord Mountbatten został zaprzysiężony jako gubernator generalny Indii. Przynięcie przyjął indyjski sędzia najwyższy sir Harilal Kania.

FIASKO „UNII CELNEJ”

Podstawa „planu Marshalla” odrzucona przez kraje skandynawskie, Szwajcarię... i Wielką Brytanię

PARYZ (PAP) — Jak wiadomo, na konferencji paryskiej, poświęconej „Planowi Marshalla”, wystąpiono z wnioskiem zawarcia unii celnej 16 państw europejskich.

W ostatniej chwili donoszą, że delegat brytyjski sir Oliver Franks powrócił już z Londynu po odbyciu narad z rządem brytyjskim i oświadczył, że Wielka Brytania nie może zobowiązać się w sprawie przystąpienia do ewentualnej unii celnej.

Wreszcie rzecznik Quai d'Orsay zaznaczył, że stanowisko Francji nie zmieniło się od czasu gdy wyznał je minister Bidault na moskiewskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych.

LONDYN (obsł w.) — Cała prasa brytyjska zamieszcza dziś artykuły i obszernie korespondencje z Indii na temat przekształcenia tego olbrzymiego kraju w dwa państwa dominialne: Indie i Pakistan, podkreślając „historyczne” znaczenie tego faktu.

Nota Jugosławii do ONZ

BELGRAD PAP. Jugosławia wystosowała do ONZ notę protestującą przeciwko oszczerstwom i kłamstwom, jakie kolportowane są w stosunku do demokracji bałkańskich w ogóle i w stosunku do Jugosławii w szczególności.

neralnego we wrześniu r. b. Nota jugosłowiańska potępia systematyczne próby ze strony trustów i monopolów kapitalistycznych oraz prasy imperialistycznej wywołania nienawiści, nieufności i nienasycenia między narodami zjednoczonymi drogą oskarżania krajów bałkańskich, zwłaszcza zaś Jugosławii o rzekome czyny agresywne przeciwko Grecji.

Korespondencja „Manchester Guardian” i „Times” z Kahachi donoszą, że „uroczyste ceremonie, jakie się odbywają w stolicy Pakistanu nacechowane są zdumiewającym brakiem entuzjazmu wśród miejscowej ludności”.

W czasie uroczystego przejazdu Jinnaha i lorda Mountbattena przez ulice Karachi w otwartym samochodzie, ulice miasta świeciły kompletną pustką.

Weryfikacja członków PPS

„Robotnik” zamieszcza w Nr. 221 następujący komunikat:

W dniu wczorajszym w lokalu CKW PPS odbyła się konferencja, poświęcona zagadnieniu akcji weryfikacyjnej, która obejmie w najbliższym czasie wszystkich członków partii.

Powołując się na uchwały Rady Naczelnej PPS „Robotnik” podkreśla, że sprezytowały one jasno i dobitnie gdzie partia szuka sojuszników, a gdzie przeciwników. Dalej: „Robotnik” pisze:

„O to walczymy? O poziom i o siłę Partii, a w rezultacie o jej znaczenie, o znaczenie i wartość wkładu, jaki PPS chce i powinna wnieść do jednolitego frontu, do wspólnych wytycznych całego obozu polskiej demokracji w dziele odbudowy i przebudowy Polski. Przeciw komu walczymy? Przeciw czynnikom wrogim, które wkładają się do naszych szeregów. Przyszły one, aby PPS rozsadzić i zepchnąć ją z jedynie słusznej drogi. Walczymy również przeciwko tym, co weszli do PPS, a w istocie szczytują się nam obcy, bo nie mają nic wspólnego z rewolucyjnym socjalizmem. Walczymy dalej przeciwko tym, którzy przyszli do nas dla osobistego interesu. Przeciwko ludziom obniżającym moralny poziom Partii. Walczymy w końcu przeciw warcholom.”

Obrotom przewodniczył sekretarz CKW tow. Reczek, który na wstępie zapoznał ze branych z projektami prac komisji weryfikacyjnych.

Z kolei tow. Mulak, kierownik wydziału propagandowego CKW, zreferował plan akcji szkoleniowej.

W czasie obrad przybył na posiedzenie sekretarz generalny CKW PPS, tow. Cyrankiewicz, który zabrał głos dla skomentowania i wyjaśnienia celów i zasad podejmowanych akcji.

Na zakończenie powołana została komisja dla opracowania projektu akcji weryfikacyjnej.

nik” zaznacza dalej, że nie ma to być mechaniczna „czyszcza”, lecz przegląd szeregów i zaprowadzenie porządku:

„Gwarancją rozsądnych i słusznych decyzji komisji weryfikacyjnych, będzie udział w nich prawdziwych robotników — socjalistów, wypróbowanych, jednolitych tych działaczy, przywiązanych do szlachetnych partyjnych, pepsowców. Oni doskonale wyczują z kim mają do czynienia. Tego robotniczego instynktu nie musimy zastąpić i on będzie gwarancją, że weryfikacja pójdzie sprawnie. Rozważnie za kamuflowanego lub potencjalnego renegata, karierowicza czy przypadkowego pasażera, rozdzielenie kandydatów wymagających przejścia przez okres próbny od tych, którzy powinni już korzystać ze wszystkich praw członkowskich — nastąpi bez większych błędów, bez istotniejszych pomyłek.”

PRZYJACIELE PANA PREZESA

„Rzeczpospolita” na marginesie procesu WIN-u analizuje zeznania oskarżonych Korczmarczyka, Ostafina i Strzałkowskiego. Co wynika z tych zeznań?

„Okazuje się, że podczas okupacji „londyński” wywiad nie mógł zajmować się Niemcami, bo — jak stwierdza osk. Strzałkowski — był całkowicie zaabsorbowany „rozpracowywaniem” organizacji lewicowych, tych, które prowadziły najbardziej nieprzejednaną walkę z Niemcami, walkę znaczącą straszliwymi ofiarami w szczególności po śmierci gen. Sikorskiego, kiedy na czele „Londynu” stanął Sosnkowski

a premierem emigracyjnym został Mikołajczyk, oskarżeni na rozkaz „z góry” przeszli od pracy przeciw okupantowi „do pracy wywiadowczej w łonie własnego społeczeństwa”. Na czym ta robota polegała? Sporządzano czarne listy lewicowców, którzy mieli być „zlikwidowani” po wkroczeniu do Polski Andersa, Sosnkowskiego i Mikołajczyka.”

Tak było podczas okupacji. A potem?

WIN to nie NSZ. Dla WIN-u — jak mówi Strzałkowski — „PSL to była bratnia partia”. Ci gorliwi współpracownicy, podzielnym protektorzy pana Mikołajczyka, którzy z jego osobą wiązały wszystkie swe nadzieje, postanowili — na innym odcinku swej „pracy” — nawiązać kontakt „z jakimś poważniejszym zgrupowaniem UP” z organizacją masowo mordującą ludność polską. Rzecz dzieje się w r. 1946. „Ideowcy” z WIN-u posyłają do dowództwa UP łącznika z wyznaczonym terminem i miejscem spotkania. Posyłają „materiały” panu Cavendish Bentinkowi i panu Mikołajczykowi (który wskazał w tym celu Mierzwę). W kwietniu 1946 r. — przez księdza Mazanka, który w towarzystwie dostojników kościelnych udawał się za granicę — posyłają „materiały” Andersowi, kondotierowi tych, co chcieliby odbudować imperializm niemiecki i oddać mu nasze ziemie na Zachodzie. Dobrych, wiarnych i godnych siebie przyjaciół miał prezes Mikołajczyk.

Czekamy, co będzie dalej. Czekamy na Mierzwę.”

Kronika m. Radomska

Sobota 16 sierpnia
Dziś Jacka.

Dyżury aptek

Dyżur nocny pełni apteka „Mgr. Mariana Gasia” przy ul. Reymonta 15.

Kino

Miejscowe kino „Wolność” wyświetla film produkcji francuskiej pt. „Marsylianka”. Początek seansów godz. 17 i 19.

Adres Redakcji i Administracji: ul. Kościuszki nr. 13, tel. nr. 12 Godziny urzędowe: 10 — 14.

Łęczyca

Obóz instruktorów rolniczych

zgrupował 900 chłopców z terenu województwa łódzkiego

W Łęczycy został otwarty I-szy Obóz Przdowników Przyposobienia Rolniczo-Wojskowego.

Chłopcy, którzy przyjechali w nocy mimo zmęczenia od wczesnego ranka wzięli się z wawo do pracy, by uporządkować teren i nie powstydzić się przed wojewodą ob. Szymankiem, który dokonał uroczystego otwarcia obozu.

Wśród wesołych żartów zamiatają ogromny plac, urządzają jadalnię pod gołym niebem, a dymiące kuchnie polowe zapowiadają, że obiad będzie smaczny.

Do obozu przybyło na dwutygodniowy kurs około 900 chłopców w wieku od 16 do 20 lat, przyszłych instruktorów rolnych w gminach województwa łódzkiego. Tu przejdą przeszkolenie rolnicze, słuchając specjalnych wykładów i zaznajamiając się z początkami służby wojskowej. Obóz mieści się w wielkich zabudowaniach pokoszarowych, posiada izbę chorych na 30 łóżek, aptekę i świetlicę, która w razie niepogody służyć będzie za jadalnię.

Uroczystego otwarcia obozu dokonał wojewoda Szymanek, który po przyjęciu raportu od dowódcy obozu w serdecznych i prostych słowach przemówił do junaków. Przedstawiając na wstępie niedolę chłopca w okresie przedwojennym zaznaczył, że młodzież wiejska w Polsce Ludowej i Demokratycznej korzysta ze wszystkich praw obywatelskich, może się kształcić, podnosić dobrobyt i budować nowe życie. Jest otaczana opieką władz i całego społeczeństwa i dlatego z całym zapalem powinna pracować, zdobywać wiedzę dla dobra wsi i całego kraju.

Z kolei przemawiał prezes Wojewódzkiej Rady Oświatowo-Rolniczej ob. Kiljan, życząc młodzieży najlepszych postępów w nauce, by wrócić do swoich

Kronika teatralna

Teatr Miejski w Białymstoku wystawił komedię Niewiatowicza pt. „Kochanek to ja” z udziałem Zofii Lindorffówny i Mariana Wyrzykowskiego. Nowy sezon teatralny otwiera „Zemsta” Fredry.

Obowiązki dyrektora Teatru Śląskiego im. St. Wyspiańskiego na miejsce dyr. B. Dąbrowskiego, który objął dyrekcję teatrów miejskich w Krakowie, powierzone zostały Marianowi Sobańskiemu, b. dyrektorowi teatru kawowickiego w latach 1927 — 1937.

Artyści Państwowego Teatru Polskiego w Warszawie Janina Romanówna i Jan Kreczmar wystąpią gościnnie na Dolnym Śląsku w sztuce Cwojdzinskiego „Freuda teoria snów”.

Artyści scen warszawskich — Maria Lujska, S. Wroncki, J. Marr i A. Nowosielski, występują gościnnie na Górnym i Dolnym Śląsku w nowej komedii St. Majkowskiego pt. „Porachunki osobiste”.

Teatr „Lutnia” w Łodzi wystawił operetkę „Nadbała „Polska krew z M. Śląskim, H. Małowską, K. Koszela i A. Sawinem w rolach głównych.

Zawodowe szkoły artystyczne

przygotują nowe kadry pracowników kultury i sztuki

Szkolnictwo artystyczne plastyki podlega kompetencji Ministra Kultury i Sztuki — a jego ustrój opiera się na rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 listopada 1946 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

Szkoły zawodowe artystyczne plastyki dzielą się na średnie i wyższe. Średnie szkoły artystyczne plastyki przyjmują kandydatów na zasadzie świadectw ukończenia 8-klasowej podstawowej szkoły

powołanej oraz egzaminu wstępnego, wykazującego uzdolnienia plastyczne. Przeważającym typem średniej szkoły artystycznej plastyki są licea technik plastycznych i licea sztuk plastycznych. Z nowym rokiem szkolnym licea technik plastycznych będą istniały w następujących miejscowościach: Bydgoszcz (dział tkacki i poligraficzny), Katowice (dział tkacki), Bielsko (dział tkacki), Tarnów (dział tkacki i ceramiczny), Sędziszów

Małopolski (dział metalii), Łódź (dział tkacki) i Wiśnicz, zaś licea sztuk plastycznych: w Warszawie, Szczecinie, Poznaniu, Wrocławiu, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Zamościu.

Liceum Technik Plastycznych ma na celu przygotowanie specjalistów o kwalifikacjach techników dla potrzeb przemysłu i rzemiosła plastycznego. Kurs tej szkoły trwa co najmniej 4 lata.

Liceum sztuk plastycznych ma na celu rozwijanie uzdolnień plastycznych uczniów, przyswojenie im podstaw wykształcenia plastycznego oraz przygotowanie uczniów do szkół wyższych, z uwzględnieniem wyższego szkolnictwa plastycznego. Kurs szkolenia trwa 4 lata.

Zaznacza się, że licea te — jako szkoły średnie przygotowują uczniów do studiów artystycznych w wyższych uczelniach.

Absolwentom liceów przysługują przy wstępowaniu do szkół wyższych takie same uprawnienia, jak absolwentom liceów ogólnokształcących i zawodowych typu zasadniczego.

Jednym z podstawowych założeń liceów technik, a szczególnie sztuk plastycznych jest podnoszenie ogólnej kultury plastycznej przez kształcenie ludzi, którzy w późniejszym życiu staną się jej propagatorami. Program obu liceów obok przedmiotów zawodowych zawiera poważną ilość przedmiotów ogólnokształcących, pozwalających na wyższe studia. Szczególnie liceum sztuk plastycznych kładzie nacisk na wykształcenie humanistyczne potrzebne twórcom sztuki.

Wyższe szkoły plastyczne dzielą się na akademickie i nieakademickie. Do wyższych szkół plastycznych akademickich należą: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie i Krakowie. Wyższe szkoły plastyczne nieakademickie istnieją w Sopocie, Poznaniu, Wrocławiu, Warszawie, Krakowie i Łodzi. Szkoły te są zakładami naukowymi, które na podbudowie artystycznej oraz wiedzy technicznej, metodami pracy laboratoryjnej i warsztatowej — kształcą samodzielnych i twórczych artystów, przygotowując ich do współpracy z architekturą, przemysłem i rzemiosłem.

ich wsi mogła wykorzystać w praktyce nabyte wiadomości.

W tym samym duchu przemówił starosta pow. łęczyckiego tow. Olasik, zapewniając, że władze i społeczeństwo łęczyckie otoczą młodzież należyta opieką.

Powiat łódzki

Wręczenie 700 aktów nadania

odbedzie się uroczystość w dniu Święta Reformy Rolnej

W Starostwie pow. łódzkiego odbyło się posiedzenie komitetu obchodu drugiej rocznicy reformy rolnej wypadającej dnia 7 września br.

Na posiedzeniu komitetu, na czele którego stoi starosta Ignacy Wasjlewski ustalono program obchodu.

We wszystkich gminach powiatu odbędą się uroczyste akademie. Wygłoszone zostaną okolicznościowe przemówienia oraz nastąpi wręczenie aktu własności rolnikom, którzy otrzymali ziemię z reformy rolnej.

W powiecie przyjętych zostało około

Zołnierski obiad zakończył uroczystość.

Zakończenie kursu nastąpi 28 bm. po czym otwarty zostanie drugi, dla następnej grupy instruktorów.

Wr.

3.000 gospodarstw poniemieckich, które w myśl reformy rolnej przydzielone zostały rolnikom.

Do czasu przejęcia tych gospodarstw przez Starostwo od Powiatowego Urzędu Ziemińskiego, co nastąpiło w marcu br., wydano zaledwie 250 aktów własności.

Podczas obchodu rocznicy odbędzie się wręczenie około 700 dalszych aktów własności, wydawanie pozostałych rozpocznie się po nowym roku.

Na zakończenie uroczystości odbędą się we wszystkich gminach zabawy ludowe połączone z artystycznymi imprezami.

Kalisz

MUZEUM ZIEMI KALISKIEJ

odzyskuje powoli utracone zbiory

Potwierane skrzynie, sterty zakupionych książek na podłodze, poustawiane pod ścianami obrazy, słoje z preparatami przyrodniczymi, kosz pełen skamieniałości... Trudno poruszać się w dwóch maleńkich pokojkach.

Tak wygląda Muzeum Ziemi Kaliskiej, po sześciolatej „opiece” niemieckiej.

Krótkie są stosunkowo, lecz obfitujące w wydarzenia dzieje muzeum, którego zaczątkiem były zbiory Towarzystwa Archeologicznego, istniejącego od roku 1906. Początkowo mieściło się w gmachu Towarzystwa Muzycznego. W roku 1914, na kilka miesięcy przed wybuchem pierwszej wojny światowej Towarzystwo Krajowawcze i Muzeum Pomocy Szkolnej oddało swoje zbiory Tow. Archeologicznemu, co było korzystnym posunię-

ciem dla dalszego rozwoju muzeum, przeniesionego do pięciu sal w pałacu Pułaskich przy ulicy Kilińskiego.

W okresie pierwszej wojny uratowała zbiory przed dewastacją zasłużona działaczka, mecenasowa Halina Kożuchowska, która tak potrafiła lawirować, iż zbiory oddane zostały pod jej opiekę.

Po wojnie muzeum przejęło miasto, przenosząc je do gmachu ratusza i powierzając opiekę ob. Zofii Hieropolitańskiej, a dziś jego kustoszowi rozmiłowanej w tej pracy.

W roku 1939 muzeum zajmowało siedem sal: archeologiczną, historyczną, krajoznawczą, przyrodniczą, salę im. Józefa Leopolda, który zapisał muzeum dwa tysiące sztuków i książek, salę zniszczenia i odbudowy Kalisza i wreszcie

salę zasłużonych Kaliszian jak Adam Asnyk, Maria Konopnicka, Chodźwiński, Raciborski i inni. Ogółem zbiór liczył przeszło 3.000 eksponatów.

Statut Wiślicki z XIII wieku, bogato ilustrowany, potwierdzony przez Kazimierza Wielkiego, autografy Kościuszki, Sobieskiego, stare druki od XIV do końca XVIII wieku, bogaty zbiór starych monet, rękopisy Asnyka, pierwsze wydanie jego poezji, ulubiony fotel, korespondencja i rękopisy Marii Konopnickiej, były chlubą muzeum.

Po zajęciu Kalisza w roku 1939 okupant, uważający miasto za niemieckie, z dziką furją rozpoczął dewastowanie polskości, nie oszczędzając zbiorów muzeum. Najcenniejsze okazy wywieziono, resztę zaś wrzucono do jednego z kanałów Prosny i zasypano ziemią.

Dziś muzeum przedstawia żalony obraz ruiny. Ocalały zaledwie szczątki. Kilkadziesiąt obrazów i widoków dawne go Kalisza, garstka starych monet, trochę książek i urn. Około dwustu urn, rewindykowanych z Niemiec, znajduje się w Poznaniu i będą zwrócone.

Podkreślić należy uspołecznienie mieszkańców Kalisza. Szereg eksponatów zabrali Niemcy do upiększenia swoich mieszkań, nie zdążywszy ich wywieźć. Na apel muzeum wiele osób zwróciło znalezione w odzyskanych mieszkaniach eksponaty.

Jsw.

Konkurs na przeżycia obozowe

dla członków Przyposobienia Rolniczo-Wojskowego

Państwowy Urząd WF i PW ogłasza konkurs na najlepszą pracę, której tematem będzie obóz przysposobienia rolniczo-wojskowego. Pracą powyższą może być:

a) Felieton, b) opis przeżyć osobistych, c) opis samego obozu.

Rozmiar nadsyłanych prac, które mogą być napisane jedynie przez uczestników obozów, nie powinien przekraczać

3 stron maszynopisu. Jako nagrody PUWF i PW przewidziano:

Nagroda 1 — zł. 5.000; nagroda 2 — zł. 3.000; nagroda 3 — zł. 1.500.

Niezależnie od tego, wszystkie prace zakwalifikowane do druku będą honorowane. Termin nadsyłania prac 15. 9. 47. Adres: PUWF i PW, Warszawa al. Niepodległości 243, wydział PW.

Wydawca: Woj. Komitet PPR w Łodzi, Kancelaria Redakcyjna Red. i Adm. Łódź, Piotrkowska 85. Telefon: Redaktor Naczelny 216-14, Sekretariat 254-21, Redakcja nocna 172-31. Dział ogłoszeń: Piotrkowska 55 tel. 111-50 Konto PKO VII — 1505. Zakł. Graf. Sp. Wyd. „Łódzki Instytut Wydawniczy”.

CENNIK OŚCISZER Wydawnictwa „Głosu R. obywatelskiego” w Łodzi

za tekstem: od 1—100 mm. zł 35, 101 — 200 mm. zł 45, powyżej zł 60. Drobne za jedno słowo: poszukiwane rodzinie zł 20, handlowe (za kasek, kupon i sprzedawca) zł 25, ogólny zł 20. powiększenie pracy zł 10. W niedzielę i święta 20% drożej.

1015382

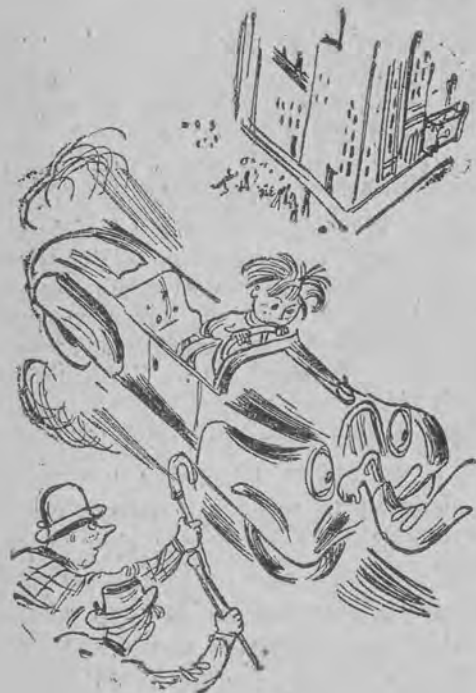
PRZYGODY pięciu typków z Białaluki

83. Nagle tłum go zwabił duży,
Gdzie wołano: „Murzyn! Murzyn!
Goń murzyna! Łap murzyna!
Bij go, bij czarnego syna!

84. Dostrzegł Kajtek z dość daleka
Jak w popłochu ktoś uciekał,
Ruszył za nim na rowerze
Już dogania, już go bierze.

85. Rzucił rower, motor chwycił
Całym gazem mknął z kopyta
A z motoru w auto wsiada.
Trwa piekielna eskapada.

Ze sportu

Idą młodzi i oni odrodzą sport polski

Łódź w dniach od 15 — 17 gości w swoich murach około 3 tysięcy sportowców zrzeszonych w Klubach Związków Zawodowych Włókniarzy i Spółdzielców. W ciągu tych trzech dni na wszystkich boiskach łódzkich odbywają się bezkrwawe boje o palmę zwycięstwa we wszystkich gałęziach sportu.

Sędziowie odmierzają metry i centymetry, uzgadniają czasy do jednej dziesiątej sekundy. Zawodnicy walczą o nie do ostatniego tchu, ale dla nas wyniki — przynajmniej to

otwarcie — nie przedstawiają w tej chwili problemu zasadniczego. Jeśli będą dobre, będziemy się cieszyli, a jak będą mierne, czy nawet złe, też nie będziemy rozdzierali szal, gdyż te maszerujące ulicami miasta czy defilujące na stadionie ŁKS-u zastępy młodzieży żeńskiej i męskiej dodały nam otuchy i technę wiarę w lepsze jutro sportu polskiego.

Dobrze! Dziś sport po przez Związki Zawodowe dotarł do najodleglejszych zakątków Polski nie tylko do większych miast, ale nawet do najmniejszych miasteczek i wciągnął w swą orbitę tę część naszego społeczeństwa, która poza sportem i wychowaniem fizycznym pozostawała może jeszcze b. długo, po prostu choćby ze względu na brak sportowych klubów czy organizacji lub też z powodu pokutującego nie raz uprzedzenia do klubów sportowych.

Pierwsi zwycięzcy

K.P. Zjednoczone w pierwszym spotkaniu piłkarskim pokonało Stradom (Częstochowa) 5:2 (3:2)

Na basenie i boisku Zjednoczonych Włókniarze rozpoczęli swe boje...

Na boisku i pływalni KP Zjednoczone udekorowanych barwami narodowymi rozpoczęli wczoraj po południu eliminacje w pływaniu, piłce nożnej i grach sportowych polscy Włókniarze.

TŁOK NA BASENIE ZJEDNOCZONYCH

Największy ruch panował na basenie. Piękna, słoneczna pogoda ściągnęła tu wszystkich pragnących jeszcze skorzystać z ostatnich dni lata. Niemalże też kłopot mieli organizatorzy z usunięciem z basenu korzystającej z niego publiczności.

Do zawodów pływackich zgłoszonych zostało wiele zawodniczek, a wśród nich kilka popularnych nawet jak Neblówna z BETS i kilka innych. KS Len z Bielska zgłosił aż 11 pływaczek z Witkowską do skoków na czynie.

Rozpoczynają się przedboje. Panie stają na słupkach startowych. Ciszę przerywa gwizd syreny sędziego...

Falstart jeden, falstart drugi... Obok na trampolinie ukazują się zgrabna sylwetka niewieścia — to Witkowska. U stóp trampoliny zbierają się kierownicy „Lnu”.

Zwinne salto w powietrzu i... rozlega się plusk wody. Po chwili z pod wody wydobywa się rozondułowana głowa zawodniczki Bielska.

ZJEDNOCZONE — STRADOM (Częstochowa) 5:2

Na boisku piłkarskim odbywa się pierwszy bój pomiędzy gospodarzami KP Zjednoczone a Stradomem (Częstochowa).

Przewagę mają gospodarze. Do przerwy jednak z 3:0 częstochowianie wyciągają do 3:2. Kierownik Zjednoczonych p. Kamiński w przerwie ma kiepską minę...

— Widział pan — mówi — że mieliśmy przewagę, ale coś nasz bramkarz fatalnie puścił te dwie bramki.

Po przerwie jednak łodzianie wzięli się w garść i w końcu zeszli z boiska jako zwycięzcy.

W drużynie ich wyróżniali się przede wszystkim reprezentanci Łodzi na mecz poniedziałkowy Śląsk — Łódź, Urban i Bajan. Bramki dla Zjednoczonych strzelili: Bajan, Urban i Jankowski. Po przerwie Piekarski i Grądziel L.

Z Igrzysk Spółdzielców

Tęcza (Kielce) zwycięża 4:1 (3:1)

Gwoździem wczorajszych imprez sportowych pracowników spółdzielczych był mecz piłkarski Tęcza (Kielce) — Reprezentacja Spółdzielczych Klubów Sportowych.

Po dość ciekawej na ogół grze, w której przewagę techniczną mieli Kielczanie zwycięstwo odniosła Tęcza 4:1 (3:1).

Bramki dla Tęczy zdobyli: Zbroja (34 m. i 44 min.), Rutkowski (35 m.). Po przerwie Florczyk (14 min.).

Jedyną bramkę dla SKS strzelił Matejczyk z Wrocławia.

O puchar Davisa

Australia-Czechosłowacja 1:1

W dniu 14 bm. rozpoczął się w Montrealu mecz tenisowy o puchar Davisa między Australią a Czechosłowacją. Mecz rozpoczęli romwici (Australia) i Cernik (Czechosłowacja.) Cernik okazał się przeciwnikiem bardzo słabym i przegrał gładko w trzech setach 6:1, 6:1, 6:1. Drugie spotkanie zegrali Drobny (Cz) i Pails Australia).

Pierwszego seta wygrał zdecydowanie Drobny 6:3, w drugim secie Pails próbuje atakować przegrywa go jednak 6:4. W 3-cim secie Pails stawia wszystko na jedną kartę i wygrywa seta 6:4. W czwartym secie Drobny skupia się, gra uważnie i wygrywa seta 6:3, zdobywając punkt dla Czechosłowacji.

Mecz sędziował dobrze ob. Stepien.

Pozostałe mecze przyniosły wyniki następujące: Kielce — Poznań 4:2, Gdańsk — Wrocław 3:1, Warszawa — Chojnice 3:2, Kraków — Olsztyn 6:0, Łódź — Katowice 3:2, Lublin — Zakopane 5:0.

Dzisiaj w półfinałach grają: W Piotrkowie Kielce — Gdańsk. W Tomaszowie Warszawa — Lublin. W Kutnie Kraków — Łódź.

Dzisiaj ślub Wajsony

Dzisiaj w Pabianicach odbędzie się ślub popularnej naszej dyskobolki i olimpijki Jadwigi Wajsony.

Jadwiga Wajsony wychodzi za mąż za Tadeusza Marcinkiewicza.

Pani Marcinkiewiczowej składamy serdeczne życzenia u progu nowego życia.

„VICTORIA” — BIELAWIANKA 3:2

W drugim meczu spotkały się „Victoria” (Częstochowa) i Bielawianka (Dolny Śląsk).

Zwycięstwo 3:2 (1:2) odniosła „Victoria” Bielawianka nie wykorzystowała rzutu karnego. Zwycięzcy grali zbyt ostro, tak że nawet sędzia musiał usunąć z boiska 2 zawodników z „Victorii”.

BRAWO DZIEWCZĘTA Z MILANÓWKĄ

Wczoraj ruszyły również ze startu gry sportowe a właściwie siatkówka żeńska.

Pierwszy triumf święciły tu młode zawodniczki KS „Jedwabnik”. Klub ten powstał do piero niedawno przy fabryce jedwabiu w Milanówku. W piłce siatkowej bierze udział około 20 drużyn żeńskich.

CO DZISIAJ BĘDZIEMY OGLĄDAĆ?

W dniu dzisiejszym z ważniejszych imprez Włókniarzy odbędą się następujące:

Godz. 8. Honorowy start wyścigu kolarskiego na 100 km. z przed Domu Związków Zawodowych.

Godz. 9. Korły Wimpy ćwierć i półfinały turnieju tenisowego.

Godz. 9. Boisko Tęczy i IKP ćwierć i półfinały turnieju pięcioboju.

Godz. 15. Stadion Zjednoczonych ćwierć i półfinały lekkoatletyczne.

Godz. 18. Korły Wimpy — finały tenisowe.

Godz. 19. Hala Wimpy — finały bokserskie.

Dzisiaj mecz Gwiazda-Zryw

Dziś w sobotę godz. 17.30 na boisku Zrywu w Parku Ludowym przy ul. Srebrzyńskiej odbędzie się towarzyski mecz piłkarski pomiędzy nowopowstałym żydowskim robotniczym klubem sportowym „Gwiazda” a gospodarzami.

Dojazd tramwajami 3 i 10.

Z życia Zrywu

Uwaga bokserzy!

Kierownictwo sekcji bokserskiej KSZWM „Zryw” zawiadamia, że zebranie wszystkich członków sekcji odbędzie się dnia 18 sierpnia (poniedziałek) br. o godzinie 19-ej na boisku w Parku Ludowym przy ul. Srebrzyńskiej.

Ze względu na ważność omawianych spraw obecność obowiązkowa.

OPONY 17 x 600 względnie x 700 5 sztuk

kupie natychmiast

Wiadomość Biuro Ogłoszeń „PRASA”
Łódź, Piotrkowska 55

DYZURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Dantelackiego (Piotrkowska 127), Zajaczkiewicz (Zielony Rynek 37), Gorczyckiego (Przejazd 59), Karłina (Wschodnia 54), Antoniewicz (Pabianicko 56), Steckela (Limanowskiego 37).

Węgry w obliczu wyborów

Blok partii demokratycznych na straży niezależności kraju

Walka przeciw obcym i rodzimym wrogom

Nowe wybory do parlamentu węgierskiego zostały rozpisane na dzień 31 sierpnia. Kampania wyborcza na Węgrzech nabiera obecnie rozmachu. W ubiegłym tygodniu opublikowana została deklaracja bloku wyborczego partii węgierskiego frontu niepodległości narodowej. Deklaracja ta jest dokumentem niezmiernie wagi, albowiem nie tylko przedstawia program działania demokratycznych partii Węgier, ale przede wszystkim zapewnia naród o niezłomnej woli tych partii stania na straży niepodległości Węgier wbrew zakusom reakcji rodzimej i zagranicznej.

Naród węgierski w obliczu obecnych wyborów występuje bardziej zjednoczony niż dwa lata temu, zaraz po wyzwoleniu z pod jarzma niemieckiego.

Partia drobnych rolników, skupiająca w swych szeregach przeważnie nie chłopów, ale dawnych posiadaczy ziemskich, pozbawionych dóbr przez reformę rolną, byłych urzędników reżimu Horthyego i inne elementy prawicowe stała się wówczas wygodną bazą wypadową dla wrogów demokratycznej rzeczywistości węgierskiej. Wykrycie spisku antyrządowego i udział w nim czołowych przedstawicieli partii drobnych rolników ujawniło metody działania faszystów. Poważne stanowiska spiskowców w legalnej partii opozycyjnej pozwalały na rozwijanie działalności podkopującej młode siły demokratyczne, celem zaś ich było przywrócenie dawnego ustroju.

Spiskowcy ci znajdowali oparcie wpływowych kół za granicą, które udzieliły im daleko idącej pomocy materialnej. Pomoc ta nie była zresztą bezinteresowna. Koła te dążyły bowiem do umocnienia względnie do pozyskania na nowo swych pozycji w Europie środkowej zarówno ze względów politycznych jak i gospodarczych. Nic też dziwnego, że zlikwidowanie spisku i szybkie opanowanie kryzysu politycznego wywołało oburzenie wśród zagranicznych kół reakcyjnych, albowiem ta jawna klęska spiskowców przekreśliła plany zagranicznej ingerencji w sprawy Węgier.

Natomiast dla Węgier był to poważny przełom, z którego naród wyciągnął głęboką naukę. Uświadomił sobie bowiem, że

walka z reakcją musi być przeprowadzona do końca, albowiem tolerowanie zdrajców doprowadzić może kraj do utraty wolności i zaprzędania się obcym kapitalistom.

Partie demokratyczne Węgier zjednoczyły się w bloku wyborczym w obronie osiągnięć demokracji, w walce przeciw obcym i rodzimym wrogom. Ten wspólny blok powstał nie w obawie przed klęską, nie w strachu przed możliwością utraty

wpływów w przyszłych wyborach, ale w poczuciu siły i w pragnieniu pełnej odbudowy moralnej i materialnej kraju.

Naród zaś, który w ciężkich dla państwa czasach powojennych wykazał wiele rozsądku i dojrzałości politycznej, potrafi napewno w nadchodzących wyborach opowiedzieć się za słuszną i proadającą do celu drogą, którą wytyczyły przed nim zjednoczone partie demokratyczne Węgier.

Obowiązek uczciwego obywatela

Spółeczeństwo staje do walki z nadużyciami podatkowymi

Podjęliśmy walkę o bardziej sprawiedliwy podział dochodu społecznego, której znaczenie dla naszego państwa i wszystkich ludzi pracy jest powszechnie doceniane.

Obok walki ze spekulacją, która przyniosła widoczne już rezultaty, decydujące znaczenie posiada walka z nadużyciami podatkowymi. Spekulacja i oszustwa podatkowe — to dwa fronty jednej i tej samej walki o interesy świata pracy i naszego państwa ludowego, dwa fronty, które zresztą często przeplatają się nawzajem. Trudno jest nieraz odróżnić spekulanta od oszusta podatkowego i odwrotnie — oszusta podatkowego od spekulanta. Przestępstwa te są pokrewne i idą zazwyczaj w parze.

Walcząc z nadużyciami podatkowymi, zwracamy ku temu, aby te warstwy społeczne, które zagarniają nieproporcjonalną w stosunku do ich pracy część dochodu społecznego, zwiększały swe świadczenia na rzecz społeczeństwa i państwa. Aby ponosiły świadczenia w tej wysokości, jaką usłanowiły sprawiedliwe ustawy naszego państwa ludowego, a tym bardziej, aby nie uchylały się całkowicie od tych świadczeń.

Liczyby i fakty, niezbite i stwierdzone, mówią właśnie o tym, że ci co opływają w dostatku, niosą niedostatecznie lub też nie niosą często żadnych świadczeń na rzecz państwa. Liczyby i fakty mówią o tym, że

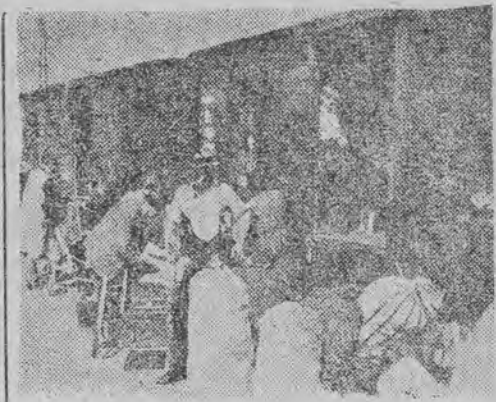
część kupców i przemysłowców, część przedstawicieli tak zw. wolnych zawodów oraz bogacze więcej odwiekają uiszczenia podatków. Wielu z nich ukrywa różnymi sposobami rzeczywiste swe obroty i dochody, żeby dawać państwu mniej niż się od nich należy.

A co to znaczy dawać państwu mniej, niż się należy?

W języku liczb i faktów znaczy to: opóźnić odbudowę fabryk i kopalń, mostów i kolei, utrudniać wytwórczość towarów potrzebnych szerokim rzeszom ludności. Znaczą to również: uszczuplać wydatki na szkoły i szpitale, na pomoc inwalidom i opiekę społeczną, na utrzymanie wojska i ochronę naszych granic.

Spekulanci i oszuści podatkowi nie chcą odbudowy kraju, bo żerują na naszych brakach i trudnościach. Wszelkie ciężary zadań państwowych chcieliby przenieść na barki mas pracujących, chcieliby dosłownie tuczyć się kosztem innych.

W toczącej się dziś sprawiedliwej walce przeciw oszustom podatkowym powinni wziąć udział wszyscy ludzie uczciwej pracy, w pierwszym rzędzie robotnicy i pracownicy umysłowi. Praktyka wykazała nie zbicie, że bez wydatnej pomocy społeczeństwa organy skarbowe nie mogą podołać swym trudnym zadaniom. Szerokie ramy dla takiej pomocy zakreśliła uchwalona przez Sejm na wniosek Rządu ustawa o powołaniu Obywatelskich Komisji Podat-

Ostatni Niemcy opuszczają Polskę. — Wrogi element najędźszy ustępuje miejsca rdzennym i prawym gospodarzom tej ziemi —

kowych i społecznych lustratorów podatkowych. Należy zrealizowana ustawa ta stanie się skuteczną bronią przeciw wszelkim pasorzytom społecznym i oszustom podatkowym, przysporzy Skarbowi Państwa miliardowe fundusze.

Często pokutują jeszcze wśród nas fałszywe skrupuły, które nieraz utrudniają należyta postawę wobec omawianych zagadnień. Widzimy zło, ale nie decydujemy się czynnie na nie reagować, czekamy na to, żeby... kto inny to uczynił. Fakt zakomunikowania organom społecznym lub państwowym swych spostrzeżeń i posiadanych wiadomości o tych zjawiskach, które sami potępiamy — oceniamy jednak jako swego rodzaju donosicielstwo czy denuncjacje i powstrzymujemy się od takiego kroku. Skrupuły takie są rzeczywiście fałszywe. Walka z nadużyciami podatkowymi, z okradaniem społeczeństwa przez tych co chcą żyć naszym kosztem — to obrona dobrze zrozumianych interesów własnych i interesów państwa, to słusza i sprawiedliwa samoobrona społeczna.

Na czym polegać ma pomoc ludzi uczciwych w walce z oszustami podatkowymi?

Należy zawiadomić lustratorów społecznych przy Urzędach Skarbowych o wszelkich zaobserwowanych przez nas formach i przejawach nadużyć podatkowych. A więc o potajemnym prowadzeniu interesów i przedsiębiorstw, o ukrywaniu towarów, o nabywaniu lub sprzedawaniu towarów bez rachunków jak również o wystawianiu rachunków na niższe sumy od faktycznie zapłaconych. O prowadzeniu książki kasowej, niezgodnej z obrachunkiem kasjerki z właścicielem, o hurtowej sprzedaży w sklepach detalicznych, o nielegalnym handlu obcymi walutami, jak również nielegalnym wywozie i wwozie towarów przez granicę państwa polskiego.

Należy sprawdzać i nie podpisywać fałszywych pokwitowań, rachunków i list płac, gdyż to służy do oszustw podatkowych. Wszelkie podejrzanе postępowanie, mające na celu ukrycie rozmiar, obrotów i dochodów przedsiębiorstwa lub danej osoby przed władzami podatkowymi, oraz wszelkie próby przekupstwa podawać należy do wiadomości naszych mężów zaufania przy organach skarbowo-społecznych lustratorów podatkowych, którzy zrobią z tego należyty użytek.

Komisje społeczne i lustratorzy społeczni przystępują już w Łodzi i w całym kraju do pracy.

Powtarzamy więc: walka z nadużyciami podatkowymi — to nasza samoobrona społeczna, to konieczne i pilne okiełznanie wybujałych apetytów tych, co utrudniają odbudowę gospodarczą kraju i zalecenie ran, jakie zadała naszemu narodowi wojna i okupacja. Czynny udział w tej walce jest obowiązkiem każdego uczciwego obywatela.

Gdynia na codzień

(Reportaż migawkowy)

Gdynia żyje obecnie pod znakiem Targów, portu i letników. Targi mocno dodały ożywienia i ruchu na ulicach, spowodowały wydane zwiększenie „lotnych“ interesów spod znaku inicjatywy prywatnej w rodzaju ulicznej sprzedaży lodów, napojów chłodzących, owoców itp. Na marginesie zauważmy, że ceny na te „specjały“ panują niejednolite i dość fantastyczne, zależnie od tego, gdzie i o jakiej porze się kupuje. Bliżej morza i wieczorem płaci się drożej... Drobną inicjatywą prywatną w Gdyni potrafi zarabiać na przyrodzie i, na pewnej ospałości odpowiednich czynników kontroli społecznej.

Miasto z powodu Targów wygląda odświętnie — tonie w powodzi flag. Pogoda również dopisuje. A morze, widocznie także przystroili się z racji Targów: posiada cudowny szmaragdowy kolor...

W Gdyni uderza nieprawdopodobna prostota ilość sklepów, i to nie tylko spożywczych. Ale ceny... Ceny są tak samo zmienne: fantastyczne, jak kapryśne fale pobliskiego Bałtyku. Zależne całkowicie od „widzi mi się“ właściciela, który „na oko“ szacuje klienta — czy warto przytrzymać się oficjalnego cennika, czy też kierować się duchem handlu w myśl zasady „aby interes szedł“.

W mieście panuje nieuchwytny zapach „uzdrowskiej aury“. Letnicy... Jest ich sporo. I sporo na nich się zarabia. A oto szczegół z kategorii przykrych: w niektórych kawiarniach niechętnie wydają resztę — „niema drobnych, proszę poczekać, albo coś zamówić jeszcze dla „równego rachunku“...“

Port jest symbolem i sercem Gdyni, ożywiający miasto i nadającym mu połysk wielkomiejski. Na ulicach spotyka się dużo cudzoziemców. To marynarze przeważnie. Tętnią życiem i ruchem nocne lokale, i to nie tylko portowe. Ale rachunki są ob-

liczane na kieszeń „szczęśliwych“ posiadaczy dolarów, funtów itp.

Z portowych knajp najbardziej popularnym wśród marynarzy jest lokal „Pod starą dębem“. Opowiadają, że kelnerzy z pod tego „dębu“ bogacą się: wabią fortunę... Dlaczego? Bo podchmieleni Amerykanie, Anglicy, Holendrzy, płacą często w dolarach, licząc dolar za 100 zł... A co na to „czarna giełda“? Zachowuje milczenie, bo „wilki morskie“ nie podlegają jej prawom. Mają własną „giełdę“. To kelnerzy i kelnerki portowych knajp.

Nieźbyt efektywnie reprezentują „kulturę zachodnią“ Anglicy, Amerykanie, Holen-

drzy... Częste bijatyki, skandale, zrywanie szyldów w portowych uliczkach — to „wyczyny“ właśnie amerykańskich, angielskich i holenderskich marynarzy.

Ale port, to zawsze port, posiada od czasów Conrada i Londona własne prawo i własne życie.

Gdynia dziś liczy około 120 tys. mieszkańców. Ale wygląda na wielkie miasto. Właścicielą podmieście. Panuje wielki ruch. Dużo aut. Dużo ludzi. Dużo sklepów, kawiarni, restauracji... Port! Magiczne słówko — port, morze! Ożywia go dosłownie wszystko.

Bilans handlu zagranicznego Polski

za pierwsze półrocze 1947 r.

Bilans handlu zagranicznego Polski za I-sze półrocze 1947 r. (wg. cen światowych) przedstawia się następująco:

przywieziono do Polski towarów wartości 108.324 tys. dol.,

wywieziono za granicę za 98.824 tys. dol.,

Analogiczne cyfry obliczone w cenach krajowych wynoszą:

w przywozie 14.339.904.000 zł.,

w wywozie 13.382.589.000 zł.

Obroty handlowe Polski w czwartym rb. wyniosły:

w przywozie 25.400.000 dol.,

w wywozie 21.104.000 dol.

W przeliczeniu na złote:

przywóz wyraża się kwotą 4.027.015.000 zł.

wywóz zaś 3.643.528.000 zł.

Liczby powyższe nie obejmują przywozu w ramach dostaw UNRRA, demobilu amerykańskiego i reparacji z Niemiec.

Interpelacje naszych Czytelników

Dyrekcji Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi pod uwagę

Dnia 1 sierpnia 1947 r. zwróciłam się do kierownika Wydziału Lecznictwa ob. Bartosza o wyjaśnienie w sprawie miejsca kuracji w Tuszynku dla mogo 11-letniego syna Karola Kolasy, którego ojciec jest ubezpieczony w Pabłanicach Skierowanie na leczenie sanatoryjne otrzymałam z Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi, gdyż dziecko to mieszka razem z mną.

Ob. Bartosz nie dał mi dojść do słowa o nawał wyczerpił się, że nie chce nie potra- buje ze mną rozmawiać, ponieważ nie jestem

ubezpieczona w Łodzi. Podobne traktowanie ob. Bartosza zasługuje na nagane, bo żąda ubezpieczonych, a sam fakt że świadczy u Ubezpieczalni. Wypadek, o którym tu wspominał nie jest odosobniony.

Kilkakrotnie zwracałam się do mnie ludzie z zaleceniem na ob. Bartosza za jego złe traktowanie ubezpieczonych.

Przeło uprzejmie proszę ob. Dyrektora Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi ażeby w tej sprawie wezwał.

Helena Kolasa.

Najzdolniejsi metalowcy na Politechnikę

Centralny Zarząd Przemysłu Metalowego prowadzi we Wrocławiu kurs przygotowawczy do kursu zerowego na wyższe uczelnie dla pracowników przemysłu metalowego. Uczniowie rekrutują się z najzdolniejszych pracowników fabryk metalowych z terenu całego kraju, którzy na czas nauki są zwolnieni z pracy.

Kurs rozpoczął się w miesiącu maju i trwać będzie do września. Przewiduje się, że po zakończeniu kursu politechniki polskie zyskają łącznie, ok. 100 studentów-metalowców

Ludzie na eksport

Żywy towar hr. Sforzy

Reakcja włoska masową emigracją chce rozwiązać problem bezrobocia

Rzym, w sierpniu. Największą bolączką obozu rządzącego we Włoszech jest ogromna ilość bezrobotnych. Setki tysięcy ludzi głoduje, chodzi bez pracy i siła faktów dezorganizuje jeszcze bardziej i tak już zdeorganizowane życie publiczne.

Największą troską hr. Sforzy jest problem, dokąd ewentualnych emigrantów skierować. Nie widzi bowiem na świecie kraju, któryby zbyt chętnie przyjął wygłodzonych i niezdolnych wychodźców.

Jedyną możliwość emigracji daje dziś Argentyna. Prezydent Peron projektuje rozbudowanie ekonomiczne dotąd niezaludnionych prawie prowincji, jak np. Patagonii. Ludzi tych mogłyby dostarczyć Włochy.

Dlatego też żona dyktatora argentyńskiego, Ewa Peron, była przez hr. Sforze wyjątkowo serdecznie podejmowana. Społeczeństwo włoskie bardzo niechętnie odmówiło się do wizyty uroczej Argentynie, widząc w tym niebezpieczeństwo skoordynowania działań rodzinnych faszystów z zagranicznymi.

niezki „mięso-pszennego” potentata za oceanu.

Nieoczekiwane wyniki trudności. Prezydent Peron zgodził się na wszystko, ale postawił jeden warunek. Emigranci mogą przyjechać, ale dopiero po przeprowadzeniu selekcji przez specjalną komisję argentyńską.

Cały plan Sforzy od razu stracił wiele „roku” dla kapitalistów, których Peron pozba- wił w ten sposób możliwości wyzbycia się niewygodnych w kraju ludzi.

Nie wiadomo, czy plany Sforzy zostaną zrealizowane, a przynajmniej, jeżeli nawet dojdzie do emigracji, to rozmiary jej będą znacznie mniejsze.

NIEZWYKŁE MAŁŻENSTWO

Niejaką Mabs z Nebraski zaręczył się w czasie wojny we Francji z panną Hahn. Władze amerykańskie robiły jednak jego wybranie trudności z wyjazdem do Stanów Zjednoczonych.

Autorem jednego z „dzikich”, według określenia Włochów — projektów jest obecny minister spraw zagranicznych hr. Sforza.

Idąc na pasku amerykańskiej finansjery, konserwatyści i neofaszyści włoscy i „socjaliści” Saragata wymyślają absurdalne, antynarodowe projekty uniknięcia katastrofy gospodarczej.

Nie ma chyba potrzeby podkreślać, że cała reakcja włoska entuzjastycznie popiera pro pozycję hrabiego - „demokraty”. Neo- i starofaszyści wierzą, że w ten sposób przybliży się swych przeciwników politycznych, wypędziliby z kraju najbardziej postępową, rewolucyjną część klasy robotniczej.

Nafta, nafta...

Polski przemysł paliw płynnych

Kraj nasz zużywa przeciętnie ponad milion kilogramów paliw płynnych na dobę. Poza napędem samochodów, traktorów, łodzi motorowych — paliw i smarów potrzebują koleje, wszystkie motory stałe do elektrycznych włącznic, maszyny drukarskie itd.

Środkiem terenów kopalń naftowych i rafinerii stał się Kraków.

Na południu mamy stare tereny naftowe, eksploatowane prawie od stu lat. Szeroki pas, ciągnący się od Żywca przez Kraków, Tarnów, Mielec do Przeworska i Jarosławia, jak to wykazały najnowsze wiercenia, posiada olbrzymie zasoby gazu ziemnego.

Również i na starych terenach w głębszych pokładach, jak np. w Wielopolu na południu od Sępólka spodziewane są duże ilości ropy.

Polskie rafinerie mogą w chwili obecnej przerobić sześćset tysięcy kilogramów ropy dziennie. Po ukończeniu, trwających w chwili obecnej prac inwestycyjnych, ich zdolność przetworczą przekroczy milion kilogramów na dobę.

Postępy wierceń są ostatnio coraz lepsze, w miarę, jak sprzęt wiertniczy uzupełniany jest przez nowoczesne urządzenia z ZSRR i Ameryki, oraz z krajowej fabryki maszyn i narzędzi wiertniczych w Glińniku Mariampolskim.

Bez przesadnego optymizmu można powiedzieć, że znajdujemy się na najlepszej drodze do tego, by w niedalekiej przyszłości produkować taką ilość ropy, która zagwarantuje nam samowystarczalność.

Następnym etapem będzie dowiezienie ropy dla eksportu. Już dziś eksportujemy do Danii gaz płynny, wyprodukowany z gazu ziemnego w Jedliczu.

W chwili obecnej produkcja gazu ziemnego dochodzi do 18 milionów mtr. sześciennych miesięcznie, a ma się znacznie zwiększyć. Gaz będzie poza tym sprężany do 300 atmosfer dla napędu samochodów ciężarowych.

Poza paliwami naturalnymi, w Oświęcimiu znajduje się fabryka Paliw Syntetycznych, opartych na węglu, włącznie na gazie ziemnym lub koksowym. Obecnie fabryka ta jest w stadium rozbudowy i w przyszłości stanie się potężnym źródłem zaopatrzenia Polski w materiały pędne i oleje syntetyczne, które przewyższają nawet jakością oleje naturalne.

Centralny Zarząd Przemysłu Paliw Płynnych nie zapomina o szkoleniu fachowców w podległej mu dziedzinie. W Akademii Górniczej kształcił się będą inżynierowie naftowi, a Instytut Naftowy w Krośnie zorganizował już średnią szkołę naftową, oraz szereg kursów doszkalających.

Plan sztucznego ocieplania Syberii

Zmiana nurtu Gollstromu

Inżynier radziecki Awdojew wystąpił z sensacyjnym planem sztucznego ocieplenia olbrzymiej polaci Syberii, położonej na dalekiej północy nad Oceanem Lodowym, gdzie wiele tysięcy km kwadratowych ziemi leży niemal przez rok pod powłoką lodową.

Gollstrom, którego teorie istnienia próbowano w ostatnich czasach obalić, a który do dziś jest uosobieniem życia dla północnej Skandynawii.

W ogólnych zarysach plan Awdojewa przedstawia się następująco: Syberia jest krajem zimnym nie tylko dlatego, że jest pozbawiona dobroczynnego wpływu Gollstromu, lecz przede wszystkim dlatego, że omywiają ją lodowate prądy morskie. Najzimniejszym zbiornikiem wody jest morze Karskie, którego prądy tworzą rodzaj bariery, hamującej dalszy bieg Gollstromu na północ.

Rozwiany mit złej woli

Angielski dziennikarz uchyla rąbka „żelaznej kurtyny”

W tegorocznym sezonie letnim 30 turystów angielskich zwiedziło Jugosławię. Wśród nich był jeden dziennikarz, który po powrocie dzielił się wrażeniami z czytelnikami brytyjskim. Dziennikarz stwierdza, że dostanie się za „żelazną kurtynę” jest bardzo ułatwione, albowiem rząd jugosłowiański celem ściągnięcia do kraju licznych turystów, wysłał zagranicę specjalnych agentów, którzy pomagają załatwić formalności związane z wyjazdem, kupując nawet wyjeżdżającemu bilet kolejowy.

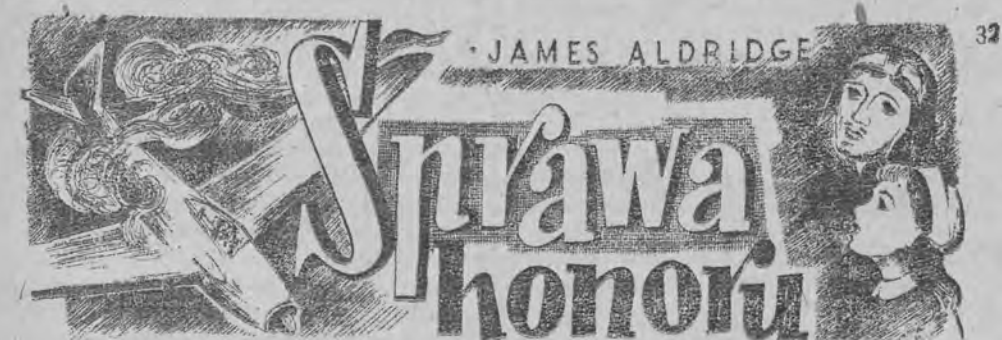
W słońcu, prócz barwnych strojów ludowych, przybysz znajduje w Jugosławii sklepy zępcane wełnianymi, winami, owocami, czekoladą, co na Angliki przybywającym z zubożonego kraju wywiera bezwzględnie duże wrażenie.

Obsługa w hotelach jest nienaganna. Uprzejmi Słowacy czują się w obowiązku przestrzec Anglików przed gorącymi promieniami słonecznymi, zalecając jako skuteczny środek na porażenie słoneczne wcieranie białka w skórę przed kąpielami słonecznymi.

W końcu dziennikarz stwierdza, że wyściełka do Jugosławii jest zarówno przyjemną formą spędzenia urlopu, jak i pożyteczną nauką, która obala mit o „żelaznej kurtynie”.

Dla osiągnięcia tego celu proponuje wybudować dwie wielkie tamy morskie: jedną — zamykającą przesmyk morski między Nową Ziemią a Wajgaczem, drugą zaś — przesmyk Karskich Wrót pomiędzy wyspą Wajgacz a lądem stałym. W ten sposób osiągnięliby umiejscowienie prądów morza Karskiego, które nie przedostawałyby się już na zachód Nowej Ziemi i nie uderzałyby w Ocean Lodowy. Wtedy też nastąpiłaby zmiana prądów, a Gollstrom popłynąłby na północny wschód, ten

Po 48-godzinnej podróży wygodnym wagonem kolejowym znaleź się można za osławioną „żelazną kurtyną”, pośród Słowian, którzy serdecznie podejmują gości zagranicznych. Prócz pięknego krajobrazu skapanego

JAMES ALDRIDGE

Sprawa honoru

Panował już zmrok. Szedł do Heleny, bynajmniej nie dlatego, że go o to prosiła. Szedł dlatego, że była mu potrzebna właśnie teraz, gdy myślał o Richardsonie, o Hearsy, o tym, o czym rozmawiano w autobusie w drodze z lotniska do hotelu. Miał uczucie, iż jeszcze minęła i będzie gryźć własne rece, albo się rozpłaczę jak dziecko. Musiał zobaczyć się z Heleną. Pragnął tego po prostu dla tego, że ona jeszcze istnieje realnie. Znałaż ją w kancelarii — ukladała bandażę do jakiejś torby.

Wyszli ze szpitala. Machinalnie skierowali się na plac, gdzie stracono żołnierzy greckich. Stali oparci o mur, o który się opierał Quell, gdy patrzył na straconie. Myślał właśnie o tym w tej chwili. Przeżywał na nowo. Tylko tym razem nie rozstrzelivano Greków, ale Constance i Sowta. Helena w milczeniu obserwowała go. Nagle odwrócił się ku niej i rzekł:

— Musimy się pobrać! Spojrzała na niego przelotnie. — To jest jedyny wyjście. Zresztą — wiem, czego chce.

— Naprawdę? — uśmiechnęła się. — Tak jest, Heleno. Pani sama wie do brze, że mówię prawdę.

— Nie jest to łatwe. John. To bardzo trudna sprawa. — powiedziała poważnie.

— Czemu? A, gdyby nawet tak — to wszystko jedno! Zrobimy, co będziemy uważali za najlepsze.

— Ależ to niemożliwe. John! Nie chcę sobie robić później wyrzutów. — Musimy się pobrać bez względu na

wszelkie przeszkody. Z góry wiem, że przeszkody będą, ale Hacky je usunie. Poproszę go o to. Wszak jest poniekąd moim przelozonym. To morowy, swój chłop. Zrobi to dla mnie. Pani będzie mogła wrócić wtedy do Aten, o ile ze chce naturalnie.

— Czy zdaje pan sobie sprawę z tego, co pan właściwie zamierza uczynić? — Pan wie, co z panem będzie, o ile pan ośmieli się ożenić z Greczynką?

— Nie rozumiem. — Nie jestem dzieckiem. Wiem, jak Anglicy odnoszą się do Greków. Będzie nam bardzo trudno. I panu, i mnie... A gdy pan opuści Grecję...

— Bedziemy szczęśliwi dopiero wtedy, gdy wyjedziemy stąd — zniecierpliwil się Quell.

— Mam tu rodziców. Niech pan nie zapomina o tym. Gdybym nawet chciała, wyjechać nie będę mogła.

— Po co tyle słów?

— To są bynajmniej nie tylko słowa. Pan dobrze wie, że o ile pan zechce — zgodzę się na wszystko. Ale muszę być rozważna. Muszę wstrzymywać pana. Musimy liczyć się z trudnościami. Skomplikujemy sobie sami życie, gdy zgodzę się na pańską propozycję. Pan zna moje uczucie w stosunku do pana. Wiem również, że pan mnie kocha. Ale to trudna sprawa, naprawdę trudna sprawa.

Powiedziała mu to wszystko tak szczerze i otwarcie, że uwierzył. Popatrzył na nią z lekkim zdziwieniem.

— Nie powiedziałem jeszcze przecież, że Kocham panią.

— Nie chciałem po prostu mówić tych słów, bo nie oddadzą one tego, co czu-

je. Wiem o tem. Chce, żeby pani została moja żona. I to zaraz. Jutro.

— Pragnę tego również, John. Zrobimy właśnie tak. Ale jednak, to nie będzie takie proste. Proszę mi dać czas do namysłu. Dobrze?

Quell wrócił do hotelu. Gdy przechodził przez korytarz, zawołał go do siebie Hacky. Siedząc na łóżku, powiedział do Quella.

— Otrzymałmy rozkaz powrotu do Aten. Niemcy wtargną do Grecji dziś wieczorem albo jutro. Mogą to uczynić każdej chwili. Na pożegnanie wylecimy raz jeszcze. Musimy zrobić wywiad.

— Dokąd?

— Pamiętajsz Nitraleksisa?

— Tego zwariowanego Greka? Naturalnie. Dawno go nie widziałem.

— Był w Korycie. Otrzymałmy rozkaz towarzyszyć mu podczas lotu. Później polecimy do Vallony. Trzeba zobaczyć, co robia Włosi.

— To znaczy, że cały czas mieć się na baczności?

— Sam diabeł wie, co to znaczy. Ale miejmy nadzieję, że „Fryce” nie zdaża nam w tym przeszkodzić. Oni napewno nie będą jeszcze w Grecji.

— Kiedy lecimy?

— O szóstej. Odpocznij i postaraj się, zasnąć.

— Dobrze. Świetnie się składa. Bardzo się cieszę, że nareszcie porzucimy tę dziurę.

— Cieszę się również — z lekkim wahaniem w głosie powiedział Hacky.

— Dobranoc, stary!

— Dobranoc John! Każę portierowi cię obudzić! Pamiętaj, o szóstej wylot. (D. C. N.)

Kultura dla mas Jaki powinien być teatr?

Wywiad z dyrektorem Iwo Gallem

Dyr. Iwo Gall

Znany teatrolog i reżyser, dyrektor Teatru Wybrzeża, współtwórca Reduty, dyr. Iwo Gall, podzielił się z nami uwagami na temat zagadnień upowszechnienia kultury teatralnej.

— Po pierwsze — powiedział ten zasłużony działacz teatralny — zadajmy sobie pytanie — na jakiej publiczności teatrowi zależy? Czy na tej, która traktuje teatr jako snobistyczną rozrywkę, przysłowiową „pół czarnej”, na którą można albo pójść, albo nie... A, o ile pójść. — to raczej zależy na tym, aby „pokazać się” ludziom, wykazać swój „sceptycyzm” znawcy, niż na samej sztuce... My, ludzie teatru, znamy tę publiczność, zwłaszcza sprzed 1939 roku. Lecz istnieje inna publiczność: nie zawsze dobrze ubrana, starannie ogolona, nie chodząca na „pół czarnej” do eleganckiej kawiarni, ale zato uczęszczająca do teatru z racji samego teatru, gdyż go kocha. To są masy. Teatr powstał z mas, jako wyraz instynktu teatralnego tych mas. I na tych masach teatrowi przede wszystkim zależy. Bo właśnie masy — to jego dusza, jego treść wewnętrzna, jego życie. Teatr oderwany od mas — to „pół czarnej” dla ironicznie ziewających i pobłażliwych snobów.

Aby te masy przyciągnąć do teatru — należy znieść opłatę za uczęszczanie do teatru lub zrobić ją minimalną. A do tego droga prowadzi przez upaństwowienie teatru. Bo jedynie Państwo, traktując teatr jako instytucję szerokiej użyteczności publicznej, jest w stanie utrzymać teatry. Jednocześnie, teatr bezpłatny, teatr zapewniający byt aktorom bez względu na kasę, — tworzy wśród akto-

rów szlachetną konkurencję artystyczną, ten konieczny warunek ciągłego, twórczego posuwania się naprzód.

Inicjatywa pozytywnego rozwiązania zagadnienia upowszechnienia kultury teatralnej spoczywa nie tylko w rękach samego teatru, ale również w rękach działaczy społeczno-oświatowych. Powinni to być ludzie obeznani praktycznie z teatrem z masami, z ich wymaganiami w tym zakresie. Nie należy też zapominać o niezbędnym entuzjazmie twórczej inicjatywy, bo bez tego entuzjazmu — to nie działacz, ale suchy formalista-urzędnik od spraw kulturalno-oświatowych. A najlepszy nawet urzędnik niewiele co zdziałają na polu upowszechnienia kultury teatralnej. Pełne entuzjazmu masy wymagają

tegoż entuzjazmu od tych, którzy chcą nimi kierować.

Repertuar dla szerokiej masy? Życie mas — to życie wielkie, obfitujące w wielkie i wzniosłe namietności, bo masy tworzą to życie... A, więc, — repertuar wielki, oparty o dzieła tej samej miary, poruszający świat wielkich namietności i wielkich zagadnień. I jeszcze jedno: w teatrze jest coś, co nazywamy — oderwaniem się od życia, — od szarej powszedniości. To „coś”, mimo całego powiązania tematu z życiem, tkwi zawsze w wielkich dziełach wielkich pisarzy. I to „coś” jest najsilniejszym magnesem w teatrze dla szerokiej masy. O tym nigdy nie należy zapominać, — bo to jest prawdziwa „teatralność” teatru. Wywiad przeprowadził Pow.

Notatnik MTG

GOŚCIE PALESTYŃSCY NA M. T. G.

Wśród licznych gości zagranicznych, którzy przybyli na M. T. G., największe zainteresowanie polskimi wyrobami wykazują kupcy palestyńscy. Przybyli p. A. Ehrlich z Tel-Awivu interesuje się wyrobami drzewnymi, P. Meyer z Zewny przed wojną reprezentował już polskie fabryki urządzeń sanitarnych i wytwórnie materiałów budowlanych w Jerozolimie. Oświadczył on, że pomimo zaburzeń politycznych życie gospodarcze rozwija się normalnie i rynek palestyński jest nadal bardzo chłonny dla polskich wyrobów odlewniczych, armatur itp. W oparciu o swoje przedwojenne i obecne kontakty goście palestyńscy spodziewają się znacznego ożywienia wymiany towarowej.

HOLENDRZY INTERESUJĄ SIĘ POLSKIMI PORTAMI.

Do Gdyni przybyła grupa holenderskich kupców i inżynierów portowych. Goście interesują się żywo naszymi portami, a szczególnie technicznym ich wyposażeniem. Wyrażając swe zdziwienie z powodu tak szybkiej odbudowy urządzeń portowych Holendrzy uważają że przemysł nasz obługujący odbudowę portów mógłby wziąć również udział w pracach inwestycyjnych portów holenderskich.

Pełny rozwój inicjatywy prywatnej w Polsce Targi Gdańskie demonstrowują jej osiągnięcia Liczny zbiór eksponatów ze wszystkich dziedzin produkcji

Warto było oglądać zdziwiony wyraz twarzy licznych przybyszów z zagranicy, gdy na Targach Gdańskich zwiedzali liczną, a trzeba to przyznać, niekiedy bardzo pomysłowo i gustownie urządzone stoiska inicjatywy prywatnej. Przyczyną tego zdumienia jest fakt, że wielu gości nie wyobrażało sobie, iż sektor prywatny w Polsce ma tak dogodne warunki rozwoju, oraz że te możliwości tak umiejętnie, z korzyścią całego kraju wykorzystuje.

Jednym z sukcesów MTG było więc wykazanie, że w naszym systemie gospodarczym istnieje harmonijna współpraca sektora państwowego, spółdzielczego i prywatnego i że każdy z tych członów gospodarki narodowej może i powinien rozwijać się dla dobra całej gospodarki.

Nie ma prawie branży, w której nie pracowałaby inicjatywa prywatna i nie ma bran-

ży, która nie byłaby reprezentowana na Targach.

Zocznijmy od rzemiosła. Pięknie wykonane obuwie znajdujemy w wielu stoiskach. Prym oczywiście wiodą stare szwabskie firmy warszawskie; nie brak jednak i firm z innych miast.

Obok obuwia widzimy wyroby skórzane, tokarskie, brązownicze, blaszniczne, galanterijne, artystyczne, cukiernicze, szklane, metalowe, (np. części do rowerów), zamki patentowane, narzędzia ogrodnicze, chłodnie samochodowe, maszyny Inroligatorskie, wyroby tapicerskie, powroźnicze, konfekcyjne, ceramiczne, koszykarskie, zabawkarskie, futrzarskie, tkackie, meble, czapki i wiele, wiele innych artykułów wytworzonych ręką rzemieślnika polskiego.

Większość eksponatów cechuje dobre wykonanie, precyzja i smak.

Pod tym względem wiele dobrego można powiedzieć o naszym przemyśle ludowym. Artystyczne wyroby ikockte (szczególnie samodzielną biostockie) wyroby drobnej wytwórczości ludowej skórzaney, drzewnej (rzeźby podhalańskie), ceramicznej, wikliniarskiej, bursztynowej, wystawione przez firmy prywatne budziły zachwyt u zwiedzających.

Inicjatywa prywatna nie ogranicza się jednak do drobnej wytwórczości. Oto prywatny przemysł włókienniczy wystawia swoje wyroby. Wytwórnie białynki, konfekcji i trykotaży prezentują piękne eksponaty. Bielska firma A. Kolakowski demonstrowa bogaty asortyment wyrobów wełnianych.

Poza tym występują na Targach prywatne firmy, reprezentujące przemysł drzewny (przed wszystkim meble), spożywczy, opyczny, papierniczy, fermentacyjny, elektrotechniczny itd.

Warto podkreślić działalność firmy Romak Posłowski w Bielsku, która wytwarza najbardziej skomplikowane grzejniki elektryczne i aparaty elektryczne. Firma zaopatruje w swoje wyroby Biuro Odbudowy Portów, hutę i kopalnię oraz rynek prywatny. Liczba robotników zatrudnionych w fabryce wzrosła w ciągu jednego roku z 5 do 140, właściciele przewidują dalszy rozwój przedsiębiorstwa.

Rozszerzenie naszego Wybrzeża otwiera szerokie perspektywy rozwoju branży rybackiej. Prywatne fabryki przetworcze wystawiają konserwy rybne, ryby wędzone, solone i świeże w akwarium. Wyrobami tymi interesowali się kupcy zagraniczni.

Wysocznym jest udział sektora prywatnego w branży tak podstawowej, jak przemysł metalowy. Firma Lewandowicz demonstrowa skomplikowane maszyny cukiernicze (dropsiarki, tryśiarki, walcówki itp.) i planuje eksport za granicę, (na Bałkany).

Wytwórnia Kas Pancernych wykonuje kasy stalowe i ogniowate. Inne firmy wystawiają obrabiarki, sprzęt kuchenny, wyroby z drutu i blachy, maszyny do lodów, do wyrobu wód gazowych, pompy, galanterie metalowa i szereg innych artykułów. Są tu firmy istniejące już po 100 i więcej lat, inne powstały niedawno, ale naogół wystawcy są dobrej myśli, choć niektórzy w poufnych rozmowach skarżą się na takie czy inne trudności w pracy codziennej. Największą bolączką, przedsiębiorstw prywatnych są trudności z zaopatrzeniem surowcowym, ale przecież wiadomo, że i przemysł upaństwowiony w Polsce i przemysł w całej Europie nie jest wolny od tych trosk.

Uczciwa inicjatywa prywatna zrzeszona w Izbach przemysłowo-handlowych i Izbach Rzemieślniczych operuje naogół kategoriami państwowymi, włącza się w ogólne tempo gospodarcze kraju i pragnie wnieść swój udział w Planie Trzyletnim.

W ciągu pierwszej połowy 1947 r. — jak podaje Izba Przemysłowo-Handlowa Importował sektor prywatny towarów za 826 milionów zł, a eksportował tylko za 210 milionów zł. Na rok 1949 przewiduje się zrównoważenie przywozu i wywozu na poziomie około 4 milionów dolarów.

Uczciwa i solidna część inicjatywy prywatnej w Polsce nie lęka się żadnych niespodzianek i nakreśla sobie plany na długie lata.

Wzrost obrotów polsko-szwedzkich Dostawy z Polski wyróżniają się stałością

Wywiad z inspektorem Dahlbackiem

Dyrektor Szwedzko-Polskiej Izby Handlowej w Sztokholmie, p. Helmer Dahlback był przez cały okres organizacyjny Międzynarodowych Targów Gdańskich gorącym ich propagatorem na terenie Szwecji. „Rzeczpospolita” zamieszcza interesujący wywiad z tym wypróbowanym przyjacielem Polski na temat stosunków polsko-szwedzkich w dziedzinie ekonomicznej.

Szwedzko-Polska Izba Handlowa od chwili swego powstania, tj. od roku 1928, utrzymywała żywy kontakt z różnymi instytucjami i przedsiębiorstwami w Gdyni i Gdańsku. W lecie 1934 r. został z inicjatywy Izby zwołany do Gdyni zjazd jej członków, podczas którego omawiano szeroko problemy handlowe i begługowe w obecności przedstawicieli życia gospodarczego i władz obu krajów.

Handel między Szwecją a Polską wykazywał przed wojną, począwszy od 1926 r. stały wzrost obrotów. Z 41 milionów koron w roku 1926 wzrosły ogólne obroty tej wymiany do sumy 111 milionów w 1938 r. Po drugiej wojnie światowej wymiana towarowa rozwija się wciąż stale. Szwecja żywi nadzieję, że i w przyszłości kryzya obrotów będzie stale wzrastać. Czynnikiem sprzyjającym są przemiany geograficzne, przez które przeszła Polska po drugiej wojnie światowej, i olbrzymie wysiłki

w dziele odbudowy kraju, jakie zostały już dokonane i nadal dokonywane będą.

— Tu w Szwecji — kontynuuje dyr. Dahlback — mogliśmy z radością i prawdziwym zadowoleniem stwierdzić, że plany odbudowy w Polsce są z powodzeniem realizowane. Cieszymy się, że dostawy towarowe w Szwecji w pewnej mierze odegrały rolę w tej odbudowie i — o ile można sądzić — odgrywać będą jeszcze w przyszłych latach. Warunkiem, aby szwedzkie dostawy towarów inwestycyjnych mogły osiągnąć poziom pożądanego ze strony polskiej — jest dostarczenie przez Polskę większej ilości węgla dla Szwecji. Istnieje bowiem wzajemna zależność między wielkością importu węgla a możliwościami Szwecji w dziedzinie produkcji niezbędnych dla Polski towarów.

Strona polska początkowo napotkała na poważne trudności przy wywiązywaniu się z przyjętych na siebie zobowiązań co do dostaw węgla. Uwzględniając trudności techniczne, jakie wówczas w Polsce istniały, podziwiać trzeba, że niedostarczone ilości nie były większe. Dziś jest istotne: doskonały gatunek węgla polskiego oraz to, że dostawy węgla do Szwecji wykazują stały wzrost. Poza tym ogromnie ważne jest to, że dostawy z Polski wykazują cechy stałości. W chwili, gdy

import węgla do Szwecji z innych krajów podlega wciąż gwałtownym i nieobliczalnym fluktuacjom, Szwedzi stałością polskich dostaw ceną bardzo wysoko.

Polskie dostawy węgla do Szwecji powinny być jeszcze bardziej zwiększone. Wiemy, że eksport węgla z Polski nie jest tylko kwestią produkcji, lecz przede wszystkim sprawą zdolności przeładunkowej portów. Z punktu widzenia szwedzkiego jest zatem bardzo ważne, aby porty na polskim wybrzeżu odbudowały się i rozbudowały się możliwie najszybciej i najszybciej. Sledzimy z żywym zainteresowaniem i uwagą dalsze postępy odbudowy w Gdyni, Gdańsku i przystosowywanie mniejszych portów. Tych naszych zainteresowań nie należy jednak przypisywać pobudkom wyłącznie egoistycznym.

Jesteśmy przekonani, że nowa Polska w przyszłości skoncentruje swój handel w wysocze uprzemysłowanej strefie zachodniej i na Wybrzeżu. Fakt, że odbudowa Wybrzeża dosięga już takiej fazy, iż stało się możliwe zorganizowanie w bieżącym roku Targów Gdańskich — posiada dla szwedzkich kupców i przemysłowców duże znaczenie, interesują się bowiem żywo rynkami polskimi. Mieli oni już przed tym okazję przekonać się, że przemysł i rękodzielnictwo polskie są w stanie produkować i dostarczać towary wysokich gatunków. Targi Gdańskie przypomniły, że Polska stała się państwem morskim, dla którego rozwój handlu zagranicznego ma pierwszorzędne znaczenie. Powinno to wzmocnić zainteresowanie Szwedów dla zwiększenia wywozu towarów inwestycyjnych do Polski celem przyczynienia się do jej odbudowy. Powinno też Szwedom zależeć na powiększeniu polskiej floty handlowej i rybackiej, na rozbudowie portów.

Z wielkim zainteresowaniem obserwują stęry szwedzkie energię i duch przedsiębiorczości Polaków, czego dowodem są Targi Gdańskie, Szwedzko-Polska Izba Handlowa śle dziś serdeczne życzenia powodzenia tym osobom, które przyczyniły się do zorganizowania w tok pięknej skali tegorocznych „Międzynarodowych Targów Gdańskich” — kończy swój wywiad dyr. Dahlback.

Nowa organizacja władz przem.-handlowych pierwszej i drugiej instancji

W wykonaniu dekretu z dnia 27 marca r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych, sprawy polityki handlu wewnętrznego i handlu państwowego, nadzór nad organizacjami handlowymi oraz nadzór nad samorządem gospodarczym handlu, wreszcie sprawy handlowego szkolenia zawodowego przeszły pod zarządek Ministerstwa Przemysłu i Handlu i podległy mu urzędów I i II instancji. Tym samym dokonano ważnej reformy w zakresie administracji gospodarczej.

W wyniku zmian na szczeblu władz wojewódzkich i powiatowych sprawy dotyczące administracji przemysłowej i handlowej (kon-

cesji zatwierdzenia projektów urzędów, sprawy elektryfikacji, rzemiosła, samorządu gospodarczego itp.), a wynikające z ustawodawstwa przemysłowego, dalej sprawy nadzoru nad handlem, a więc m. in. wynikające z ustaw o zwalczaniu drożyzny oraz o prowadzeniu przedsiębiorstw handlowych i wykonywaniu czynności handlowych z dnia 2 czerwca r. — należą do kompetencji Wojewódzkich Wydziałów Przemysłu i Handlu, względnie do powiatowych Rezeratów Przemysłowo-Handlowych. Natomiast sprawy odnoszące się do rozdziału artykułów konsumpcyjnych, podlegają Wydziałom wcielającym Rezeratom Agrowizacji.

Dach nad głową dla mieszkańców miasta

Zwiększenie ruchu budowlanego celem 3-ich nowoogłoszonych ustaw

W czwartek w sali konferencyjnej Min. Odbudowy odbyła się konferencja prasowa, na której wiceministrowie Zakowski i Pietrusiewicz oraz Komisarz Odbudowy Stolicy inż. Piotrowski szeroko omówili trzy nowo ogłoszone ustawy, dotyczące budownictwa: o odbudowie Warszawy, o normach i standardach, jakie będą stosowane w budownictwie oraz ustawę o popieraniu budownictwa.

ODBUDOWA WARSZAWY

Szereg powodów zasadniczego znaczenia skłonił rząd do ogłoszenia ustawy o odbudowie m. st. Warszawy. Ponieważ odbudowa stolicy jest zagadnieniem ogólnokrajowym, ciężar kierownictwa odbudowy należało skoncentrować w ręku czynnika państwowego. Ustawa koncentruje odpowiedzialność w tej dziedzinie na Min. Odbudowy i podporządkowuje mu Biuro Odbudowy Stolicy, jako jednostkę planującą, przy jednoczesnym zachowaniu Warszawskiej Dyrekcji Odbudowy, jako organu wykonawczego. Min. Odbudowy uprawnione jest do koordynowania inwestycji budowlanych na terenie całego miasta i zespołu miejskiego, z jednoczesnym prawem wstrzymywania wykonywania prac budowlanych niezgodnych z planem zagospodarowania przestrzennego, planem inwestycyjnym i ustalonymi przez Naczelną Radę Odbudowy obowiązującymi zasadami odbudowy miasta. Naczelna Rada Odbudowy ustala zasady, programy i projekty odbudowy miasta, oraz koordynuje i czuwa nad przebiegiem prac.

Przewodniczącym Rady jest Prezes Rady Ministrów, a w skład jej wchodzi 30 członków. Ważnym jest dodać, że w skład Rady poza przedstawicielami zainteresowanych resortów rządowych i samorządowych działaczy społecznych i naukowców wejdą również przedstawiciele zorganizowanej inicjatywy prywatnej.

NORMY BUDOWLANE

Druga z ogłoszonych ustaw to ustawa o normach i standardach. Aby zahamować spowodowany ograniczeniami wojennymi pęd do często wprost luksusowego budownictwa, co mogłoby ujemnie oddać się na gospodarce materiałami i fachową siłą roboczą z jednej strony, a z drugiej strony dla nadania odpowiedniego kierunku budownictwu, Rząd postanowił wprowadzić

pewne normy i standardy, które uzasadnione są w obecnym naszym układzie gospodarczym z punktu widzenia ogólnopaństwowego.

Mocą tej ustawy władze budowlane nie zezwolą oraz wstrzymają prowadzenie robót, jeżeli inwestujący nie będzie stosował się do obowiązujących w tym względzie przepisów. Normalizacja produkcji materiałów budowlanych daje duże oszczędności surowców, siły roboczej przy projektowaniu, produkcji, dystrybucji i użytkowaniu.

Do stosowania ustalonych norm i standardów obowiązane są zakłady wytwarzające materiały budowlane, budujący oraz kierownicy budowy i wykonawcy robót budowlanych.

ULGI BUDOWLANE

Trzecią z kolei omawiana była ustawa o popieraniu budownictwa, która w zasadzie ściśle wiąże się z ogłoszoną ostatnio amnestią kapitałową i rozszerza możliwości dla wzięcia udziału w odbudowie kraju, w tym dotychczas kapitałom prywatnym.

Inwestując mocą tej ustawy korzysta z daleko idących ulg zarówno podatkowych, jak i korzysta z pomocy materiałowej, terenowej, wyłączenia budowlanego spod przepisów o publicznej gospodarce lokalnej

mi i kontroli umów najmu oraz uzyskuje ulgi w zakresie danin publicznych.

Z ulg tych korzystać mogą właściciele i użytkownicy nieruchomości, osoby, które nabyły od właściciela prawo przeprowadzania robót budowlanych na własny rachunek wzamian za zarząd i użytkowanie budynku, oraz następcy prawni i osoby reprezentujący prawa wymienionych osób.

Jeżeli chodzi o pomoc terenową, to corocznie skarbu państwa, jak i samorząd wydzieli z posiadanej powierzchni pewne tereny na cele budownictwa i będzie przydziałał zainteresowanym na prawach własności czasowej.

Jednocześnie nowe budowle w myśl omawianej ustawy nie będą podlegać obowiązującym u nas przepisom o publicznej gospodarce lokalnej i kontroli najmu. W zakresie zaś ulg podatkowych budowle te zwalniane będą na okres pięciu lat od podatku od nieruchomości, a w czasie trwania ulgi nie będą obciążane żadnymi ciężarami na rzecz Skarbu Państwa i samorządu.

Podkreślić należy, że szerokie ramy omawianej ustawy za budowę nową uważają naprawę budowli na Ziemiach Odzyskanych zniszczonych więcej, niż w 33%, a na pozostałych terenach kraju więcej niż w 66 proc.

Nasza łączność czyni postępy

Rozwój poczty, telefonów i telegrafów

Minister Putek o dotychczasowych osiągnięciach swego resortu

Minister Poczty i Telegrafów dr. Józef Putek w wywiadzie udzielonym PAP wskazał na następujące osiągnięcia naszej Poczty w pierwszym półroczu rb.

Doprowadzając do stanu używalności urządzenia telekomunikacyjne, które wskutek wojny zostały zniszczone w 80 proc., Ministerstwo Poczty i Telegrafów w pierwszym półroczu br. przeprowadziło roboty następujące:

wykonano kapitalny remont 625 km. kabli telefonicznych dalekosiężnych, co pozwoliło na oddanie do użytku około 30.000 km. kabliowych obwodów telefonicznych międzymiastowych,

wybudowano 9.600 km. międzymiastowych przewodów telefonicznych napowietrznych,

wybudowano i odremontowano 32.000 km. żył kablowych i 8.400 km. przewodów napowietrznych na sieciach miejskich,

zainstalowano i uruchomiono centrale telefoniczne na 21.400 numerów.

Zainstalowano 14.580 aparatów telefonicznych, 26 dalekopisów i szereg innych koniecznych urządzeń.

Z większych obiektyw uruchomiono: automacyjne centrale miejskie: w Warszawie — na Pradze na 4.000 numerów, we Wrocławiu na 1.400 numerów, w Szczecinie na 1.600 numerów i w Olsztynie na 700 numerów.

Szczeciń otrzymał bezpośrednie połączenia telegraficzne dalekopisowe z Warszawą, Gdańskiem, Katowicami i Bydgoszczą.

Zaawansowana jest odbudowa centrali automatycznej i sieci kablowej Warszawa — Mokołów.

Zainstalowano i uruchomiono 3 nadajniki radiokom.: 1 o mocy 10 KW i 2 po 2,25 KW.

Uruchomiono bezpośrednie połączenia telefoniczne kablowe: Warszawa — Sztokholm, Warszawa — Kopenhaga, Warszawa — Londyn, Warszawa — Paryż, Warszawa — Bruksela, Warszawa — Amsterdam, Warszawa — Praga Czeska (drugi obwód), Kraków — Brno. Zaprowadzono ruch telefoniczny z Danią, Finlandią i Norwegią (przez Sztokholm) oraz z Luksemburgiem. Nawiazano łączność radiotelefoniczną ze Stacjami Zjednoczonymi A. P. oraz z krajami Ameryki Południowej, przez Brno.

Ogółem posiadamy 20 bezpośrednich połączeń telefonicznych z za granicą, 7 telegraficznych i 17 radiowych.

Długość żył w kablach dalekosiężnych wynosi 719 tys. km. wobec 305 tys. km, w 1938 r. Długość przewodów międzymiastowych napowietrznych wynosi 289 tys. km. wobec 425 tys. km, w 1938 r. Na sieciach miejskich mamy 573 tys. km. żył kablowych, wobec 893 tys. km, w 1938 r. i 242 tys. km. przewodów napowietrznych, wobec 170 tys. km. w 1938 r.

Centrale telefoniczne ręczne posiadają obecnie łączną pojemność 108.000 numerów wobec 113.000 numerów w 1938 r., centrale telefoniczne automatyczne — 160.000 numerów wobec 198.000 numerów w 1938 r.

W I-szym półroczu przybyło 9 tys. abonentów — 7,6 proc. Stan abonentów na 30 czerwca 1947 r. wynosił 127 tys.; w 1938 r. było 225.000 abonentów.

Co się tyczy przesyłek listów zwykłych i listów poleconych, to osiągamy poziom przed wojenny. Wzrosła liczba przesłanych czasopism.

Jugosłowiańska Brygada Pracy zwiedza Ziemię Odzyskaną

Zasłużona w pracy przy odbudowie Warszawy Jugosłowiańska Brygada Młodzieżowa w składzie 107 osób przybyła w dniu 10 bm. do Katowic. Serdeczne przyjęcie zgotowało gościom jugosłowiańskim młodzież śląska oraz przedstawiciele społeczeństwa. Brygada przybyła do Katowic z Jeleniej Góry i Wrocławia, gdzie zatrzymała się na zwiedzenia Ziemi Odzyskanych w drodze powrotnej do ojczyzny.

Goście jugosłowiańscy udali się do sali „Domu Żołnierza”, gdzie odbyły się występy artystyczne organizacji młodzieżowych. W dalszym ciągu swego pobytu na Śląsku Jugosłowianie zwiedzają śląskie zakłady przemysłowe oraz teren obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, poczym odjadą do swej ojczyzny.

Na karę śmierci i dożywotne więzienie za napady bandyckie

KARY ZA PRZYWŁASZCZANIA I NADUŻYCIA

Okręgowy Sąd Karny pod przewodnictwem sędziego Maurera rozpatrywał 2 interesujące sprawy.

Zdzisław Białek, robotnik, referent socjalny w jednej z fabryk, zbierał pieniądze na przydziały dla robotników. Z zebranych sum przywłaszczył sobie 13.387 złotych, a następnie wyjechał do Szczecina. Nie znalazłszy tam pracy wrócił do Łodzi i oddał się sam w ręce M. O.

Okręgowy Sąd Karny, podkreślając, że sąd użył na zaufania swoich towarzyszy pracy skazał go na półtora roku więzienia bez zawieszania.

Czesław Malotta, urzędnik P.K.S. w Krakowie, przyjechał do Centrali Zaopatrzenia Samochodowego w Łodzi po odbiór części samochodowych. Ze zleceniem zgłosił się do pełniącego obowiązki magazyniera L. Cha Wasilewskiego i po odebraniu części wymienionych w zleceniu kupił kilka części samochodowych „na lewo” bez rachunku.

Sąd skazał Wasilewskiego na półtora roku więzienia, a Malottę za paserstwo na rok więzienia z zawieszaniem i na 25 tysięcy złotych grzywny z zamianą na 50 dni aresztu.

Oskarżał prokurator Pachnowski.

przy ul. Południowej 11 odbędzie się plenarne posiedzenie komitetu Lewej Śródmiejskiej. Obecność obowiązkowa.

POSIEDZENIE KOMITETÓW FABRYCZNYCH

O godzinie 14-ej komitet fabryczny f. „Klajman”, o godzinie 13-ej komitet fabryczny Centrali Odpadków.

ZEBRANIE TRÓJEK PPR i PPS PZPB Nr 2

Dzisiaj o godzinie 15-ej odbędzie się posiedzenie trójek PPR i PPS PZPB Nr 2.

ZEBRANIA KÓŁ PPR.

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących dzielnicach:

WIDZEW:

O godzinie 17-ej „Sikawa”.

GÓRNA LEWA:

O godzinie 17-ej PZPB Nr 14 zmianna II i Fabryki Kwasu Mlecznego.

O godzinie 14-ej zebranie terenowego koła CZPS

GÓRNA PRAWA:

O godzinie 18-ej Szkoła OI MO, o godzinie 17 o godzinie zebranie członków PPR i PPS i Radzieli.

GÓRNA:

O godzinie 16,30 i. Blstram

LEWA ŚRÓDMIEJSKA:

O godzinie 13,30 i. Edelman — Grutze, Szpital Ub. Spół. O godzinie 13-ej i. Margulis i Wolman, i. Braun, i. Finster, — koło 7 i 8. O godzinie 14 Gazowia koło IV.

PRAWA ŚRÓDMIEJSKA:

O godzinie 16-ej i. „Imas”, o godzinie 15,30 i. Ceperi.

ŚRÓDMIEJSKA:

O godzinie 14-ej Narodowy Bank Polski, Drukarnia MPB, Wydział Kom. — dzielnica I. O godzinie 15-ej PWR, o godzinie 17 Książka Nr. 1, Woj. Zarz. ZWM, O godzinie 13 Szkoła Prawnicza, o godzinie 13,30 Urząd Stanu Cywilnego.

STAROMIEJSKA:

O godzinie 13,30 Fabryka Lln i Powroźów o godzinie 19,30 terenowe koło, O godzinie 13,30 Fabryka Wstążek Nr 3, o godzinie 15,30 „fabryka „Lido” — koło I

„ALUTY:

O godzinie 13-ej i. „Bzejak”, o godzinie 18 „Zabieniec”.

Wojskowy Sąd Rejonowy rozpatrywał sprawę dwóch bandytów Romualda Kapicy i Wacława Wołoszyna, którzy wraz z trzecim nieujętym sprawcą urządzali napady rabunkowe w powiecie łaskim.

W czerwcu bieżącego roku w ciągu 2-ech nocy zrabowali około 225 tys. zł. „grożąc napadniętym użyciem broni.

Sąd skazał Romualda Kapicę na karę śmierci, a Wacława Wołoszyna na dożywotnie więzienie.

WSPÓLNE ZEBRANIE PPR i PPS.

Dzisiaj o godzinie 11-ej odbędzie się wspólne zebranie PPR i PPS i. Ramisch.

ZEBR. TERENOWYCH KÓŁ LEWEJ GÓRNEJ

Dzisiaj o godzinie 17-ej w lokalu dzielnicowym przy ul. Piotrkowskiej 262 odbędzie się ogólne zebranie terenowego koła Górnej Lewej. Sprawy b. ważne. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

ZEBRANIE „TRÓJEK” PPR i PPS i. „HORAK”

Dzisiaj o godzinie 11-ej odbędzie się zebranie trójek PPR i PPS i. „Horak”.

ZEBRANIE KÓŁ PPR i PPS PZPB Nr 16

Dzisiaj o godzinie 13-ej odbędzie się wspólne zebranie członków PPR i PPS PZPB Nr 16 „Niciarnia”.

POSIEDZENIE PLENARNE KOMITETU

Dzielnicy LEWEJ ŚRÓDMIEJSKIEJ, dzisiaj o godzinie 18-ej w lokalu własnym